Єдина Країна
Единая Страна

Крила України

Друкований орган Міністерства оборони України

№ 35 (750)

1 – 5 вересня 2014 року

www.krula.com.ua

e-mail:krula_ukr@i.ua

Підписний індекс – 22242

На варті неба України!

План дій “Відновлення України”

3 стор.

Авіамоделісти виготовляють безпілотники для військових

5 стор.



Випробування небом



2 стор.

“У кабіні Ан-30Б відчув те, що так полюбив Костянтин…”

4 вересня у Вінницькому обласному краєзнавчому музеї відбулась прем’єра документального фільму “Палаюча пам’ять” про Героя України підполковника Костянтина Могилка, який трагічно загинув під небом Слов’янська. У залі були присутні рідні, друзі, знайомі та однокласники Костянтина Могилка, а також громадськість міста та представники військових частин гарнізону.

Режисер-оператор картини Віктор Мельник мав дуже обмаль часу, аби передати весь багаж матеріалу, який група із трьох людей зібрала буквально за тиждень.

2 стор.



СПІВПРАЦЯ

У Вінниці зустрілись військові України та США



4-5 вересня у Вінниці відбулася робоча зустріч представників Командування Повітряних Сил Збройних Сил України з представниками Військово-повітряних Сил Збройних сил США в Європі та офісу Аташе з питань оборони на чолі з аташе з питань оборони при Посольстві США в Україні полковником Джозефом Хікоксом. Українську сторону представляв начальник відділу обробки інформації управління обороного планування штабу Командування Повітряних Сил Збройних Сил України полковник Олег Білоус.

Мета візиту іноземної делегації до Вінниці – робота підкомітету розвитку Повітряних Сил Збройних Сил України українсько-американського Об'єднаного комітету з питань військового співробітництва та оборонного планування. В рамках робочого засідання українською стороною проведено низку брифінгів-презентацій перспективи розвитку та стану виду збройних сил. Окремо сторони обговорили питання, що становлять взаємний інтерес, та визначили перспективи подальшого співробітництва.

ДЕРЖІСПИТИ

Випробування небом

Майже 40 курсантів випускного курсу льотного факультету Харківського університету Повітряних Сил, які опановують вертольоти Мі-8МТ, військово-транспортні літаки Ан-26, а також курсанти-штурмани успішно склали іспит з льотної підготовки. Про це повідомляє прес-служба Міноборони України.

В рамках держіспиту курсанти-льотчики та військові штурмани виконали вправи щодо своїх спеціальностей на літаку Ан-26: «Державний екзаменаційний політ для перевірки техніки пілотування, навігації та бойового застосування», «Державний екзаменаційний політ за маршрутом на бомбометання АБ по наземних цілях з комплексним використанням засобів навігації і прицілювання та виконання бойового маневрування». Вертолітники, у свою чергу, демонстрували майстерність під час польоту по колу та висіння. За словами представників командування університету, середній бал льотчиків на літаках Ан-26 склав - 4,8, штурманів та вертолітників - 4,1 і 4,34 відповідно.

Дмитро Чалий.



Звільнено 9 бійців української армії з полону терористів

Військами оперативного командування «Північ», які виконують завдання АТО на чолі з генерал-лейтенантом Ігорем Колесником, успішно проведено операцію щодо визволення 9 українських військових.

Завдяки взаємодії структур по роботі з особовим складом та представників військової служби правопорядку Збройних Сил України, які діють в інтересах оперативного командування, дев'ять наших бійців, які були заручниками від декількох днів до двох місяців, звільнено.

Як зазначив генерал-лейтенант Ігор Колесник, для України визволення підлеглих є справою честі, адже немає нічого ціннішого за життя і здоров'я особового складу. Вже найближчим часом справжніх синів українського народу буде відправлено до їхніх домівок, де їх зустрінуть рідні та близькі.

Список військовослужбовців, яких вдалося визволити:

рядовий Сталков Дмитро Олексійович;

рядовий Холод Андрій Миколайович;

рядовий Чорний Олег Павлович;

рядовий Заставний Іван Степанович;

рядовий Шаповалов Олександр Володимирович;

сержант Морошан Дмитро Васильович;

лейтенант Райко Богдан Олександрович

підполковник Мордвінов Сергій Леонідович;

полковник Шевцов Юрій Сергійович.

Серед особового складу є представники військових частини Львівщини, Хмельниччини, Чернігівщини та Миколаївщини.

Віктор Шубец.

ПАМ'ЯТАЄМО

"У кабіні Ан-30Б відчув те, що так полюбив Костянтин…"

Закінчення. Початок на 1 стор.

– Я б дуже хотів зняти про Костянтина справжнє, ігрове кіно, а не короткометражну документалку, – зізнається режисер. – Але ініціатор створення фільму – управління культури місцевої адміністрації дало досить стислі терміни – менше місяця.

Віктор Романович повідав, що побував на батьківщині Героя, в його затишній оселі, у школі, де навчався Костянтин. До речі, його вчителька – Катерина Басонська, розповіла, що Костя змалку мріяв про небо, а з сьомого класу твердо вирішив стати військовим льотчиком. Вона це добре пам'ятає. Віктору Мельнику посприяли і в повітряній зйомці. Разом з екіпажем ескадрильї "Блакитна стежа", якою ще зовсім недавно командував підполковник Могилко, режисер піднявся в небо і в кабіні пілотів відчув те, що так полюбив Костянтин.

Усі ці картинки, розповіді людей, кадри палаючого літака, спогади рідних та співслужбовців ледь помістилися у двадцятихвилинній кінострічці. Згодом її покажуть на «Уроках мужності» у всіх навчальних закладах регіону, а потім, безумовно, і на центральному телебаченні.

Юрій Ігнат.
"Крила України".
Фото автора.

РІЧНИЦІ

"Нас пов'язує давня дружба"

52-у річницю від дня заснування окрема бригада армійської авіації, що на Херсонщині, зустріла в дуже не простий період, адже саме зараз частина військовослужбовців бригади виконують бойові завдання в рамках проведення антитерористичної операції. Тому про свято, у повному розумінні цього слова, не йшлося. У бригаді обмежилися лише шикуванням та оголошенням наказів про присвоєння чергових військових звань, нагородження та заохочення особового складу.



Вітали цього дня авіаторів і представники місцевої влади, громадських організацій та комерційних структур. Зокрема, керівництво місцевого представництва "ПриватБанку", яке традиційно не ходить до вертолітників із порожніми руками, подарувало найнеобхідніші на сьогодні речі та устаткування для авіаторів.

"З вашою бригадою нас пов'язує давня дружба, - сказала керуюча Херсонською філією "ПриватБанку" Олена Бельмега. - Я знаю, що льотчики ніколи не називають політ останнім. Ви називаєте його крайнім. Наша сьогоднішня зустріч далеко не крайня. Ми завжди будемо пишатися вами і допомагати усім необхідним ".

Оксана Мелещенко.
Фото автора.

ВОЛОНТЕРСТВО

"Збруч" готується до зими

Тернопільський 6-й батальйон територіальної оборони "Збруч", який перебуває на півдні України і виконує бойові завдання щодо захисту, охорони та оборони територіальної цілісності України на ввіреній їм ділянці, помалу починає готуватися до зими. Про це повідомив заступник командира батальйону територіальної оборони з тилу підполковник Ігор Дрозд.

— Хоча до зими ще декілька місяців, проте ночі уже зараз стали прохолодними. Аби не було переохолодження особового складу, ми вже починаємо утеплювати палатки, де відпочивають військовослужбовці, — наголосив підполковник Ігор Дрозд.

За словами офіцера, найближчим часом до військової частини мають надійти утеплені куртки на кожного військовослужбовця, за які вже проплачені кошти і які шиються у Харкові. Також вирішено питання з гумовими чоботами, оскільки в осінній період у місцях виконнання батальйоном завдань буде чимало болота. На підході – й пічки-"буржуйки".

— Термобілизну та рукавиці активісти й волонтери шукають за кордоном і до перших холодів обіцяють нам також передати, — повідомив заступник командира батальйону територіальної оборони "Збруч" з тилу підполковник Ігор Дрозд.

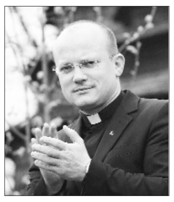
Проблем із забезпеченням пально-мастильними матеріалами для військової техніки немає. Днями волонтери доставили майже 5 тисяч літрів питної води та утеплення для палаток. Понад 2 тисячі пляшок питної води відвезли для батальйону з Гусятина



з виробничих потужностей "Новозбручанської" мінеральної води з ініціативи її керівництва.

Василь Лабай.

ЧЕРЕЗ СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ



Stepan Sus

2 сентябрь

На підтримку військовослужбовців, що перебувають в зоні АТО, станом на 31 серпня 2014 р. у Гарнізонному храмі святих апостолів Петра і Павла Львівської архиєпархії УГКЦ зібрано 3152500,33 грн, (три мільйони сто п'ятдесят дві тисячі п'ятсот гривень тридцять три копійки), 35047 євро (тридцять п'ять тисяч сорок сім євро), 45638 американських доларів (сорок п'ять тисяч шістсот тридцять вісім американських доларів), 1900 канадських доларів, 2160 польських злотих. За ці кошти було закуплено речі особистого захисту (бронежилети, каски), форма, берци тощо. Щире спасибі усім, хто долучився та підтримав військовослужбовців. Зокрема – Фонду Захисту Героїв, Чикаго, США, парафії святого Йосафата, Фрайбург, Німеччина, УГКЦ парохії м. Болоньї, Італія, а також усім українцям з діаспори та релігійним громадам як тут, так і на поселеннях! Спасибі!

Генеральна прокуратура України "телефон довіри"
(044) 200-79-87
Адреса "електронної пошти довіри":
korrupcia.centr@gp.gov.ua



ПЕРСПЕКТИВА

План дій "Відновлення України"

Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк представив на засіданні Уряду План дій "Відновлення України".

Документ передбачає, зокрема, низку невідкладних кроків, які дозволять стабілізувати ситуацію в державі. Перша мета, за словами Глави Уряду Арсенія Яценюка, – зупинити російську військову агресію і відновити суверенітет України. Друга – виконати Угоду з Європейським Союзом і ввести безвізовий режим між Україною та ЄС. Третя – "після завершення війни – реабілітація і допомога учасникам АТО і відновлення Донбасу, на що підуть мільярди доларів і роки". Також серед Пунктів Плану відновлення країни – децентралізація влади, нова система оподаткування, "удар по корупції і виграш війни з корупцією".

Щодо стратегічних цілей Прем'єр-міністр зазначив, що "не треба придумувати велосипед і тим більше займатися реформістським популізмом". "План реформи країни готували сім років. Його підписав Президент і Прем'єр-міністр. Цей план реформи країни – Угода про асоціацію між Україною і Європейським Союзом. Більш об'ємного і змістовного документу ніхто не придумає".

Окрема частина Плану дій присвячена реабілітації учасників АТО, допомозі сім'ям військовослужбовців та відновленню Донбасу. Уряд України, підкреслив Арсеній Яценюк, виділяє кошти сім'ям загиблих і розпочав програму щодо забезпечення житлом сімей, які втратили годувальника внаслідок проведення Антитерористичної операції. На цю програму, за його словами, Уряд України вже виділив 102 мільйони гривень, і ця цифра й надалі зростатиме.

КОРОТКО ПРО ГОЛОВНЕ

Уряд схвалив програму співробітництва з НАТО

Кабінетом Міністрів України на черговому засіданні схвалено проект Указу Президента України "Про затвердження Річної національної програми співробітництва Україна-НАТО на 2014 рік". Варто зазначити, що документ був підготовлений ще минулого року, однак у березні 2014 його повернули до МЗС України на доопрацювання у зв'язку зі зміною складу Кабміну, а також принципово новою внутрішньо– та зовнішньополітичною ситуацією України, що склалася на той час.

Даний проект РНП-2014 доопрацьовано Міністерством закордонних справ України за участю Комісії з питань партнерства України з Організацією Північноатлантичного договору з урахуванням особливостей співпраці в умовах збройної агресії Російської Федерації проти нашої держави. Зокрема, стороною НАТО розроблено додаткові механізми інтенсифікації співробітництва у всіх сферах, а також збільшено фінансування практично всіх існуючих програм співпраці з нашою державою.

Схвалений Кабінетом Міністрів України проект РНП-2014 має особливу актуальність, оскільки 4-5 вересня ц.р. у Великій Британії відбудеться саміт НАТО, в рамках якого планується проведення засідання Комісії Україна-НАТО на рівні глав держав та урядів. Очікується, що Україна стане єдиною країною-партнером, з якою буде проведено зустріч на найвищому рівні у форматі 28+1.

Процес комплектування армії оптимізують

Президент України Петро Порошенко підписав Закон "Про внесення змін до Законів України "Про військовий обов'язок та військову службу" та "Про засади запобігання і протидії корупції".

Закон № 1634-VII врегульовує законодавство задля сприяння переходу Збройних Сил України до комплектування особового складу на контрактній основі, а також спрощення процедури і скорочення часу, необхідного для здійснення призову громадян на військову службу у разі виникнення кризової ситуації, що загрожує національній безпеці України, оголошення рішення про проведення мобілізації та (або) введення правового режиму воєнного стану.

Уряд виділив кошти для забезпечення військовослужбовців житлом

На засіданні Уряду прийнято розпорядження щодо виділення коштів для забезпечення житлом військовослужбовців. Так, з резервного фонду державного бюджету буде виділено 78,2 млн грн для забезпечення житлом сімей загиблих військовослужбовців, які брали безпосередню участь в антитерористичних операціях, здійсненні заходів із забезпечення правопорядку на державному кордоні та інших спеціальних заходах щодо захисту держави, а також тяжкопоранених військовослужбовців – учасників АТО.

Зокрема, планується придбати квартири та добудувати раніше розпочаті житлові об'єкти з введенням їх в експлуатацію у 2014 році. 5,1 млн грн буде спрямовано облдержадміністраціям для закупівлі житла сім'ям загиблих військовослужбовців, а також військовослужбовцям з ампутованими кінцівками та ушкодженням хребта. Обсяг видатків визначено з урахуванням пропозицій Мінрегіону щодо рівня вартості 1 кв. метра загальної площі житла.

41,6 млн грн буде виділено Міністерству оборони та 31,5 млн грн – Адміністрації Державної прикордонної служби на завершення у 2014 році раніше розпочатого капітального будівництва та реконструкції об'єктів житлового та комунального призначення з високим ступенем готовності (понад 65 %) для забезпечення житлом військовослужбовців – учасників АТО та членів їх сімей. Тобто загалом на добудови та реконструкцію житлових об'єктів буде залучено 73,1 млн грн, що дасть змогу військовослужбовцям Збройних Сил та Прикордонної служби з числа учасників АТО одержати житло.

Нагадаємо, що розпорядженням КМУ від 13.08.14 № 729-р вже передбачено виділити обласним держадміністраціям з резервного фонду 23, 6 млн. грн. на закупівлю житла для сімей загиблих військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу, які брали участь у проведенні АТО.

ДОПОМОГА

Українські військові отримали гуманітарку з Литви

2 вересня до Києва прибуло 6 тонн гуманітарної допомоги з Литви для українських військовослужбовців, які беруть участь у проведенні антитерористичної операції.

Військовий аташе посольства Литви в Україні Міндаугас Квікліс розповів, що перша частина вантажу передана від литовської держави й оборонного відомства. Сюди увійшли 4600 сухих пайків та медичне обладнання з медикаментами. Це – хірургічні халати, набори медичних шин, набори медикаментів і медичного обладнання, ларингоскопи, марлеві пов'язки та абсорбуючі речовини, медичні інструменти тощо.

Збір другої частини допомоги здійснили небайдужі литовські громадяни, які готові підставити дружнє плече українцям. Закупівлею черевиків та військової форми займалися виключно благодійники.

Разом із військовими пілотами, які доставили вантаж, в Україну прилетів й один з волонтерів. Йонас Охман розповів, що зараз у Литві формують волонтерські рухи та організації, які готові надавати посильну допомогу військовослужбовцям Збройних Сил України.

– У нас створюється волонтерська система у різних містах, де люди збирають речі та переводять кошти на благодійні рахунки. Всі речі потрапляють на наш центральний склад. Сьогодні, на жаль, вдалося привезти від литовських благодійників лише черевики, розгрузки та форму. Проте, в нас вже є шоломи та бронежилети, які дуже потрібні вашим військовослужбовцям. Все це буде обов'язково передано до українського війська найближчим часом, – розповів Йонас Охман.

Також він зазначив, що нині в Литві є вже майже 300 волонтерів-активістів та тисячі тих, хто так чи інакше допомагає українцям або готовий допомогти. Крім того, за словами волонтера, зараз у багатьох країнах Європи також створюються подібні благодійні волонтерські організації.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

Сергій Пінькас: "У нас такий же фронт, як і на Донбасі, тільки свій"

ДК "Укроборонпром" відзначив третю річницю від моменту заснування Концерну. Керівництво Концерну зустрілося із колективом. Тимчасовий виконувач обов'язків Генерального директора Сергій Пінькас, привітавши колег, підбив підсумки трирічної роботи, подякував за віддану працю. Багатьох працівників підприємства відзначили за високу професійність і відповідальність особливими грамотами.

"У нас такий же фронт, як і на Донбасі, тільки свій. Від того, наскільки ми згуртовано працюємо, залежить, чи завтра наші діти зможуть спокійно ходити до школи чи гуляти вулицями. Для Концерну ця трирічна дата – символічна. Ми вперше зустрічаємо свій день народження фактично у воєнний час. Ми потрапили саме в історичну подію, коли від наших дій залежить розвиток чи навіть існування цілої країни. У сучасних реаліях ми перебуваємо на бойовому фронті, захищаємо Україну", – сказав тво Генерального директора Сергій Пінькас.

"Нині, в особливо складних умовах фактичної війни, ми повинні ретельно й самовіддано виконувати свою роботу. Маємо бути гідними права представляти ОПК України", – наголосив заступник Генерального директора Олександр Стеценко.

"Фактично нині від ДК "Укроборонпром" багато у чому залежить вся країна. Ми стоїмо на вістрі оборони десятків мільйонів українців, працюючи ледь не 24 години на добу. Вірю, що Україна вистоїть під тиском ворога", – сказав заступник Генерального директора з питань безпеки Сергій Качуровський.

"Щодня у нас дуже багато складної роботи. Ми системно та плідно її виконуємо і цим робимо країну сильною. Спільними зусиллями Україна прямує до перемоги", – наголосив керівник апарату Генерального директора Денис Радов.

ПОЗИЦІЯ

Франція відкладає поставку "Містралів"

У переддень початку саміту НАТО в Уельсі французький уряд таки вирішив відкласти поставку Росії першого вертольотоносця "Містраль", яка була запланована на жовтень 2014 року. Про це йдеться в заяві офісу Президента Франції Франсуа Олланда, опублікованому 3 вересня. Своє рішення офіційний Париж аргументує складною ситуацією в Україні.

"Президент республіки констатував, що, незважаючи на перспективу припинення вогню, яку ще залишається підтвердити і втілити на практиці, умови для того, аби Франція схвалила поставку першого вертольотоносця, не склалися", – цитує повідомлення Єлисейського палацу агентство AFP.

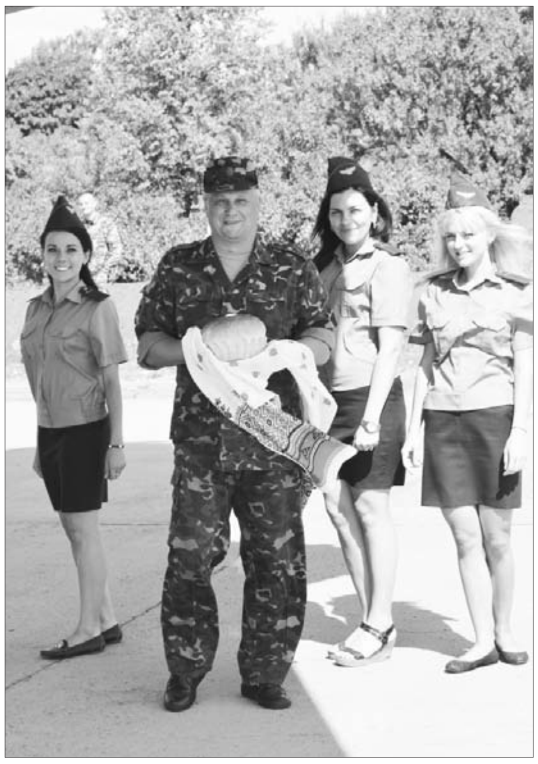
Варто додати, що Глава МЗС України Павло Клімкін подякував французькому керівництву за цю позицію. Про це він написав у своєму "Твітері". "Я дякую французькому керівництву за його відповідальне рішення про призупинення доставки "Містралю" для Росії. Це важливо для відновлення миру в Європі", – написав Глава МЗС України.

БОЙОВА ГОТОВНІСТЬ

Авіакомендатура, передислокована з окупованого Криму, прийняла перший літак

Внаслідок окупації Російською Федерацією Автономної Республіки Крим, одна з авіаційних комендатур ПС ЗС України з аеродрому Джанкой переїхала до нового місця дислокації на материковій частині України.

16 червня 2014 року військовослужбовці, які не зрадили Батьківщині, на чолі з тимчасово виконуючим обов'язки командира військової частини Михайлом Третяком підняли Державний Прапор України на злітно-посадковій смузі аеродрому, що на Кіровоградщині. Протягом двох із половиною місяців особовий склад авіакомендатури, разом із фахівцями інших військових частин логістики Повітряних Сил з Луцька, Хмельницького та Миколаєва, відроджували військовий аеродром, який понад 10 років не використовувався за призначенням.



У День авіації відновлений аеродром прийняв свій перший літак. Представників Командування Повітряних Сил, що прибули на церемонію введення аеродрому до строю, зустрічали із хлібом та сіллю. Вони оглянули злітно-посадкову смугу, КДП, автопарк, табірне містечко, де мешкає особовий склад, та високо оцінили проведений обсяг робіт. Під час урочистого шикування з нагоди введення аеродрому до строю задіяним до відновлення аеродрому військовослужбовцям, які проявили наполегливість і старання при виконанні поставлених завдань, представники Командування вручили державні нагороди, відзнаки і подяки Міністра оборони України та командувача Повітряних Сил Збройних Сил України.



Варто додати, що Кіровоградщину здавна вважають вітчизняною "кузнею" авіаційних кадрів. Саме тут знаходиться льотна академія Національного авіаційного університету, приватне авіаційне підприємство "Урга", що здійснює міжнародні авіаперевезення та бере активну участь у міжнародній миротворчій діяльності під егідою ООН. Тому повернення на Кіровоградську землю військової авіації є доволі символічним.

Любов Киналь.

ДО МИРНОГО ЖИТТЯ

У Великій Новосілці приймають переселенців, годують, дають роботу і забезпечують їх житлом

Приказка "Моя хата скраю" вже давно не актуальна щодо України. Коли війна приходить у дім, свідомі громадяни України не залишають один одного у біді і готові поділитись останнім. Так, з окупованих терористами і російськими військами східних районів України продовжується відтік населення. Люди рятують себе, свої сім'ї і роз'їжджаються по всій території держави у пошуку миру, стабільності та спокою. Та найбільше переселенців приймають сусідні спокійні райони, які межують з "гарячими точками". Одним з таких місць, де ефективно діє вибрана народом державна влада, є Великоновосілківський район, що на Донеччині. Саме на нього ліг нелегкий тягар прийому, допомоги і розміщення переселенців з окупованих Донецька, Мар'їнки, Горлівки та інших міст і селищ. Та ні влада, ні люди не скаржаться. Радо приймають співгромадян і допомагають, чим можуть.



Так, при райдержадміністрації Великої Новосілки створена робоча група, яка централізовано займається питаннями розміщення, працевлаштування і забезпечення усім необхідним переселенців, які прибули з районів, де ведуться активні бойові дії. Також розміщенням переселенців займаються безпосередньо голови селищ району. Тобто ситуація виглядає наступним чином. Сім'я приїжджає в село, звертається до сільського голови за допомогою, а він вже визначає куди їх розмістити, залежно від потреб.

У Великій Новосілці базується два великих табори переселенців. Перший – у дитячому оздоровчому центрі "Дружба". Він вже відпрацював дві зміни, і діти там вже відпочили. Розрахований табір на 220 місць. Зараз він повністю заповнений переселенцями. Другий – створений на базі територіального центру догляду за одинокими людьми похилого віку. У центрі звільнили один корпус на 40 місць. Зараз він заповнений наполовину. Але ситуація змінюється щоденно. Відбувається певна ротація. Люди облаштовуються на новому місці, знаходять житло, роботу і забирають сім'ї. А на їх місце приходять нові. Процес відбувається таким чином: якщо спостерігається великий наплив переселенців на якесь селище, а сільський голова не може всіх розмістити – він направляє їх в райцентр, в тимчасовий табір.

– Загалом в районі перебуває близько двох з половиною тисяч переселенців, – розповідає заступник голови райдержадміністрації Великої Новосілки Юрій Бакаєв. – Дехто живе у родичів, хтось знімає квартиру, а комусь дали житло. Так-так, у нашому районі дають житло. В основному, це сільські будинки з меблями і всім необхідним для життя. Біля будинків є земельні ділянки, садки, криниці, погріб. Деякі родини, чиї будинки були зруйновані бомбардуванням бойовиків, виявили бажання залишитись у нас в районі на ПМЖ. Розподілом житла займаються селищні голови на місцях. Вони повністю володіють ситуацією, знають, які будинки покинуті, а які вивільнені тимчасово. Перевага, звичайно, надається багатодітним сім'ям.

А дітей до Великої Новосілки прибуло справді багато – до півтори тисячі. З них, за словами Юрія Бакаєва, більше 800 дітей-переселенців навчатимуться у школах разом з місцевими дітлахами. Якщо подивитись у процентному співвідношенні, то це 25-30% від загальної кількості школярів селища. Школи, відповідно, заповнились. Навіть відкриваються нові класи. Та і ця цифра буде значно більшою, оскільки люди сподівались повернутись в Донецьк, Мар'їнку, Горлівку, в інші міста після їх звільнення, і не подавали заявки в школи. Та, як бачимо зараз, ситуація залишається складною, і повернутись додому сім'ї поки що не можуть.

Мешканці району переселенців сприймають дуже добре. Всі розуміють, що люди залишили свої домівки не з власної волі. Що через недружні агресивні дії нашого північного сусіда на їх долю випали важкі випробування. Допомагають, чим можуть. Хтось – одягом, хтось – їжею, а хтось – добрим словом.

Переселенці, в свою чергу, теж хочуть віддячити за гостинність. По можливості влаштовуються на роботу, аби не сидіти на шиї місцевих. В районі вже закриті всі вакансії лікарів, педагогів, майстрів, робітників. Кому не вдалось працевлаштуватись, – активно долучаються до благоустрою міста.

Не залишились осторонь і Збройні Сили України. Так, в українському війську був започаткований пілотний проект цивільно-військового співробітництва. Основне його завдання – налагодити мирне життя на звільнених від терористів і російських диверсантів територіях та надати допомогу у вирішенні проблемних питань у містах і селищах, прилеглих до районів бойових дій. Так, офіцери групи CIMIC, поспілкувавшись із представниками місцевого самоврядування, дізнались про складну ситуацію у Великій Новосілці з переселенцями. Керівництвом проекту було прийняте рішення надати посильну допомогу місцевій райдержадміністрації із забезпечення тимчасового табору для переселенців продуктами харчування. Зокрема, офіцерами Збройних Сил України було доставлено 120 мішків картоплі, 60 упаковок води бутильованої і 40 ящиків яблук. Ця допомога є частиною гуманітарного вантажу, який був зібраний, сформований і відправлений на Донеччину із Закарпаття, аби допомогти в скрутну годину мешканцям Сходу України.

– Ми вдячні за допомогу нашим Збройним Силам і закарпатцям, – говорить переселенка Марина. – Ми з двома дітьми виїхали з Донецька через постійні обстріли і безчинства так званих ДНРівців. У цих людей зовсім немає нічого святого. Обстрілюють житлові квартали, дитсадки і лікарні, виганяють сім'ї з помешкань, вбивають мирне населення. Та і людьми їх називати – забагато честі. Це просто звірі. А тут, слава Богу, спокійно. Привітні люди. Всі допомагають, чим можуть. І держава, і Збройні Сили України, і місцеві жителі. Сподіваємось, що найближчим часом наші військові звільнять нашу землю, прийде мир і спокій, і ми повернемось додому.

Олександр Македонський. "Крила України".

ВСЕ ДЛЯ ПЕРЕМОГИ

Авіамоделісти виготовляють безпілотники для військових

Всі ми багато чули про безпілотні літальні апарати. В зоні антитерористичної операції їх активно використовують як російські окупанти, так і наші війська.



Безпілотниками українські війська забезпечують, як правило волонтери. Нашому журналісту вдалося побувати на одному з військових полігонів, де спеціалісти з виготовлення та експлуатації БПЛА навчають військовослужбовців застосовувати цю техніку.

Ці люди щиро захоплюються авіамоделізмом та пілотуванням безпілотних апаратів. Ще донедавна їхнє хобі вважалося мирним. Зараз воно користується посиленим попитом на війні. Сидіти склавши руки професіонали не змогли. Вони зібрали для армії два апарати. Один вже відправився разом з бойовим підрозділом в зону антитерористичної операції. Другий буде переданий ще одному підрозділу після навчання операторів з числа військових. Для цієї роботи підібрали бійців, які знаються на аеродинаміці, топографії і комп'ютерній техніці. На полігоні авіамоделісти продемонстрували кандидатам в операторів можливості їхнього безпілотного літального апарата.

– Наш безпілотник – це пінопластовий фюзеляж з розмахом крил близько 150 сантиметрів, – розповідає досвідчений авіамоделіст Ярослав, – він оснащений модулем GPS та автопілотом. Тобто літальний апарат може летіти заздалегідь заданим курсом на визначеній висоті та швидкості і повертатися на місце старту. На



борту безпілотника можна розмістити дві відеокамери. Безпілотний апарат передає в режимі реального часу інформацію на пульт оператора – це координати та відеозображення. Також зняти інформацію можна після польоту з накопичувача. Вразити БПЛА зі стрілецької зброї практично неможливо. Для цього необхідно влучити у життєво важливі вузли: двигун, акумуляторну батарею чи органи управління. Коли апарат летить на висоті триста метрів на швидкості 70 кілометрів на годину, це зробити дуже важко. З землі його практично невидно і нечутно. Апарат має систему автоматичної стабілізації, тож керувати ним неважко. Перед передачею в підрозділ ми проводимо навчання операторів. Воно триває близько двох тижнів. Починається з роботи на комп'ютері. Спеціальні програми-симулятори допомагають здобути первинні навички. Потім – пілотування простіших моделей і насамкінець – пілотування безпосередньо розвідувального дрона.

– Нам такі апарати дуже потрібні, – розповідає Максим, офіцер окремої аеромобільної бригади, – насамперед для проведення розвідки.

Складають безпілотник ці ентузіасти із комплектуючих, що їх замовляють в різних країнах світу. Наприклад, фюзеляж везуть з Китаю. Його вартість – близько двохсот умовних одиниць. Найвартісніше – відеокамери, двигун і акумулятор. В залежності від комплектації, ціна цього безпілотного літального апарата може коливатися від однієї з половиною до трьох з половиною тисяч умовних одиниць. Два апарати авіамоделісти за свої кошти склали самотужки і передали військовим. Але далі для виготовлення нових безпілотників треба залучати кошти волонтерів. Якщо буде потреба в апаратах, то авіамоделісти шукатимуть гроші для виготовлення нових моделей.

Владислав Назаркевич. "Крила України". Фото автора.

ПАТРІОТИ

Із волонтера – в офіцери



У свої 27 років Дмитро Протасов досяг багато чого. Він є одним із кращих гонщиків України, кандидатом в майстри авіамодельного спорту, досить успішним підприємцем. Та кілька місяців тому його спокійне життя кардинально змінилось. Після того, як Дмитро кілька разів приїхав на Схід із гуманітарною місією, чітко зрозумів – його місце тут, у самому епіцентрі подій.

– Спочатку я возив допомогу різним бригадам, Національній гвардії, – розповідає Дмитро. – Група підприємців Києва збирала продукти, амуніцію, а я відвозив товари на Схід. Через три тижні почав чергувати на блокпостах добровольцем.

Пізніше Дмитро зрозумів, що може приносити більшу користь країні і призвався до лав Збройних Сил України. Уже два місяці чоловік служить в Житомирському військовому інституті Державного університету телекомунікацій. У нагоді, як ніколи, стало уміння чудово управляти безпілотниками. Та і загальноукраїнська перемога є значно важливішою за перемоги на чемпіонатах. На фронті Дмитро також отримує нагороди, хоч і прийшов сюди зовсім не за ними.

– На радіокерованих моделях я знаюсь досить непогано, у Києві маю магазин із безпілотниками, хоча наразі про продаж не йдеться, – пояснює чоловік. – Зараз керую апаратами на фронті, комплектую їх, складаю… Я входжу до складу мобільної групи. Ганяємо по усьому Сходу. Допомагаємо здобувати інформацію, корегувати вогонь, знищувати позиції ворога, вчасно попереджати про небезпеку. Купувати запчастини до дронів доводиться по усьому світу – Китай, Америка, Німеччина. Нерідко використовуємо власні розробки і напрацювання. На даний момент знайти в продажу готові безпілотники досить складно. Практично усе, що було в наявності, вже поскуповували. Та, на щастя, нам допомагають волонтери із усієї України, тому процес трохи полегшується та спрощується. Держава, як не прикро, поки що не втручається у наші справи.

Дмитро розповідає, що роль безпілотників на фронті важко переоцінити. За кілька годин абсолютно без жертв вдається дістати стільки інформації, що без апаратів і за рік не здобудеш.

– Головним плюсом дронів є те, що не потрібно використовувати і втрачати людей. Під час одного із останніх виїздів за допомогою безпілотників вдалось знищити 16 позицій противника – це і БТРи, і БМП… Завдяки розвідці вдалось уникнути багатьох жертв. Досить часто ми помічаємо і апарати противника. Коли виходить, збиваємо їх. Та насправді це не так просто, як здається на перший погляд. Самі ж апарати у нас і противника практично не відрізняються.

Хоч рідні Дмитра і хвилюються за чоловіка, він запевнив, що по-іншому своє життя на даний момент не уявляє і буде залишатись на Сході до перемоги. До того ж тут, у ЖВІДУТ, питанню безпілотників приділяють особливу увагу, тому Дмитро переконаний, його знання та навички і надалі послужать на оборону держави.

– Військові інженери ЖВІДУТ разом із іншими спеціалістами займаються створенням, розробкою безпілотників, що активно використовуються у зоні АТО, – коментує майор, старший офіцер з виховної роботи навчального закладу Володимир Козієв. – Українські моделі дешевше коштують, та й в експлуатації вони значно простіші.

Анастасія Олехнович. "Крила України".



Військові медики рятують життя місцевим мешканцям

Військово-лікарські бригади Дніпропетровського військового госпіталю в бойових умовах надають кваліфіковану медичну допомогу військовослужбовцям АТО та місцевим мешканцям.

Військові лікарі оперують солдат та офіцерів, які отримали вогнепальні, мінно-вибухові та осколкові поранення різного ступеня в ході виконання завдань АТО. Фактично, ці медики надають першу медичну допомогу нашим захисникам, і від того, наскільки якісною та оперативною вона буде, залежить і те, як швидко наші солдати повернуться до свого нормального цивільного життя.

Та не лише воїни сил АТО отримують поранення. Як розповів підполковник медичної служби Олексій Остапенко, терористи та російські найманці навмисно обстрілюють місцевих жителів як зі стрілецької зброї, так і з мінометів та систем залпового вогню.

– Нещодавно нашою медичною бригадою був евакуйований чоловік, який отримав вогнепальне поранення грудної клітки, – розповів військовий медик. – Наші десантники бачили, як літня людина рухалася на велосипеді в бік нашого блокпоста. Далі пролунав постріл з "зеленки". Чоловік упав. Бійці, ризикуючи власним життям, витягнули його з зони обстрілу. Після огляду рани ми встановили, що йому стріляли в спину з явним наміром дискредитувати українських військових в очах місцевого населення. Чоловіку пощастило. Куля пройшла навиліт, не зачепивши життєво важливі органи. Ми надали йому першу медичну допомогу та доставили до міської лікарні, його життю вже нічого не загрожує.

Також військовослужбовці, які виконують завдання у визначених районах надають добровільну донорську допомогу місцевим лікарням. До керівництва одного з військових підрозділів звернувся головний лікар, для порятунку людини необхідна була кров рідкісної групи O(IV) Rh–. На щастя, в даному підрозділі з такою групою крові виявилося чотири бійці, і завдяки їм життя людини було врятовано.

Необхідно зазначити, що військові медики в зонах виконання завдань забезпечені всіма необхідними медичними препаратами та перев'язочними матеріалами.

Аркадій Радківський. Фото автора.

ЛЮДИ І ДОЛІ

"Удача мені не потрібна. У мене є патрони"



Костянтин Табакаєв у мирний час був простим журналістом із Енергодара. Він писав статті до місцевої газети, шукав себе, виховував сина, фотографував… В юності Табакаєв не пішов до армії. А коли почалась анексія Криму, сам прийшов до військкомату і переконав, що він є здоровим. Із кінця березня Костянтин служить прикордонником у небезпечному районі. За цей час були і успішні бої, і напади, і втрати… Прикордонник вірить, що одного разу син і кохана дружина пробачать його за те, що він так довго не був вдома… Адже це все – заради них.

"Коли вдома читаю істеричні новини, то іноді втрачаю віру у перемогу. А коли я там, впевнений у ній на всі сто"

Кості дали кілька днів вихідних, аби побачитись із сім'єю і полікувати зуби, адже останнім часом доводилось постійно сидіти на знеболювальних. Та догуляти навіть таку невелику відпустку чоловіку не вдалось, терміново викликали на службу. Спілкуємось із Костянтином, коли він чекає на потяг. Потяг на війну. Де саме опиниться, чоловік не знає. Адже за кілька днів, що він провів вдома, прикордонну заставу, де він ніс службу, сепаратисти повністю знищили.

– Кожен раз, коли їду у звільнення, трапляється якась халепа. Якби я був на місці, можливо, вдалось когось чи щось врятувати. Їхати в зону АТО мені завжди спокійніше, ніж додому. Можу сказати, що коли вдома читаю істеричні новини у стилі "все пропало", то іноді втрачаю віру у перемогу. А коли там, я впевнений у ній на всі сто. Так, я – за те, щоб подавати інформацію, але подавати її правдиво, без перебільшень, драматизму і істерик.

Чоловік розповідає, що завжди розумів, що рано чи пізно Росія почне війну з українцями. Він був готовий воювати ще у Криму.

– Мені, як досить відомому в місті журналісту, виявилось просто переконати лікарів, що я можу іти на фронт, хоч і маю певні проблеми зі здоров'ям. Лікарі мене добре знають, тож обійшлось без серйозних перевірок. Ще під час анексії Криму, я чекав, коли ж мені зателефонують і відправлять на фронт. Зателефонували тільки у березні, коли почалось загострення ситуації на Сході. Запитали, чи не передумав. Дружина одразу почала панікувати, нагадувати, що у нас маленька дитина. Але не відпустити не могла. Зараз вона вже звикла до коротких телефонних розмов. Каже, якщо не буду хоча б раз на день давати знати, що живий, відправить його до мами. Та, коли 6 днів не було зв'язку, місця собі не знаходила. Тим більше знайшовся якийсь "добрий" хлопець, що повідомив їй, що я поранений.

Зв'язок… Раніше я і не підозрював, наскільки він є важливим

Костя розповідає, що далі події розвивались дуже швидко. Два тижні тривала підготовка до служби. А вже на третій день перебування на кордоні, Табакаєв потрапив у бій. Чоловік взагалі вмудряється постійно потрапляти у найнебезпечніші місця і при цьому не втрачати свого фірменого почуття гумору і оптимізму.

– Жили на полігоні, їли, мерзли, знайомились, вивчали юридичні аспекти прикордонної служби, готувались фізично. Через два тижні була присяга. Серед нас було семеро хлопців, що не служили в армії. Прочитали ми красиві слова і поїхали на кордон. Вже через три дні я потрапив у свій перший бій – нас обстрілювали із артилерії. Тому дуже швидко зрозумів, що це все не жарти, це – війна. Тут потрібно не просто юридичні аспекти служби знати, а і влучно стріляти, не трястись від страху. Важливу роль грає зв'язок. Раніше я і не підозрював, наскільки він є важливим.

Прикордонник додає, що перемагати у складних боях в першу чергу допомагав командир, що завжди вчасно давав потрібні накази.

– 5 червня відбувся запеклий бій поблизу пункту пропуску "Маринівка". На нас тоді напали 200 чоловік із купою техніки. Вони розділились, стріляли із двох боків. Нас було 60 чоловік із парою кулеметів у запасі. Бій тривав більше чотирьох годин, та нам вдалось перемогти. Тому що ми були підготовленими до бою, тому що діяли скеровано і чітко. Командир бачив картинку бою у цілому, не розгубився ні на секунду, солдати вчасно отримували накази. Результат відомий – відбиті у сепаратистів БТР, КамАЗ, спалені кілька машин у терористів. У нас – кілька поранених, у них – кілька десятків загиблих.



Коли хтось розповідатиме про безстрашність сепаратистів, голосно реготатиму

Прикордонник розповідає, що не раз доводилось бачити зблизька як сепаратистів, так і російських колег-прикордонників. Одного разу був взагалі кумедний випадок.

– Вони під'їхали на "бобику", вийшли з машини і спробували зателефонувати своєму керівництву. Виявилось, що зв'язку немає. Один з них пішов далі в поле, але там теж не було мережі. Потім вони вилізли на дах свого "бобика", але це також не допомогло. Плюнули і поїхали геть. А ми стояли і сміялись з цієї картини. Та і взагалі наші вороги дуже лякливі. Коли хтось розповідатиме про безстрашність сепаратистів, голосно реготатиму. Їх головний козир – кількість. Наш – патріотизм.

Костянтин не раз потрапляв у ситуації, коли виживав дивом. У день, коли загинув полковник Момот, вони їхали в одній бригаді.

– На певному відрізку дороги полковник сказав нам залишитись і чекати його там. Так і не дочекались, він загинув від обстрілу "Градом". І таких випадків у мене було більше десяти. На жаль, не раз траплялось так, що колеги і курсанти помирали у мене на руках. Та через деякий час починаєш абстрагуватись від жахливих ситуацій і вже не ридаєш над кожним загиблим. Боятись через деякий час втомлюєшся і стаєш жорстокішим.

Паралельні світи

Костя ділиться, що дивитись на те, як багато його знайомих розміщують у соціальних мережах цитати великих людей, афіші свят чи влаштовують політичні дебати, м'яко кажучи, кумедно. Адже в цей час країну розривають на шматки…

– Гинуть солдати, мирні жителі, сам спиш із автоматом в обнімку, не роздягаючись і не знімаючи взуття по 5-6 діб, адже в будь-який момент може бути виїзд по тривозі. Зараз ми живемо у паралельних світах, та рано чи пізно усе скінчиться. Цікаво, коли усе-таки народ зрозуміє, що відсидітись у стороні не вдасться?

За словами прикордонника, найбільше його дратують ті, хто намагається "відкосити" від армії в такий час.

– Є у мене один знайомий, що сидить вдома, а командиру по черзі телефонують його батьки і розповідають про складні хвороби, що раптово прокинулись. У мене є маленьке прохання до всіх, хто прикидається інвалідом, – видаліть із соціальних мереж свої "геройські" фотографії, на яких ви у формі і зі зброєю. Не треба соромити мундири.

Повідомлення від банку за прострочений кредитний платіж бойового духу не піднімають

Прикордонник розповідає, що дуже вдячний волонтерам, які забезпечили бійців не лише одягом, взуттям і продуктами харчування, а і привезли тепловізор, радіостанції, два нічних приціли, генератори. Коли Костя попросив у Фейсбуці, щоб йому поповнили мобільний, накидали стільки коштів, що і за рік їх не виговориш.Та є речі, вирішити які волонтери не можуть.

– Тисячі мобілізованих думають про те, що робити із кредитами, які ніхто не заморозив. Добре, якщо чоловік працював на підприємстві і за ним зберегли зарплату і робоче місце. Мені ніхто нічого не зберіг. Зарплата рядового – невисока. А треба відправити додому, витратити частину на воду, каву. А тут ще і смс-ки приходять про штрафи і прострочені платежі. Між тим, щоб покласти гроші на кредит і трохи підгодувати дитину, я обираю друге. Коли банк телефонує і каже, що я зіпсую свою кредитну репутацію, стає смішно до сліз. Вони вважають, що війна – зовсім не поважна причина, щоб не платити кредит. Я давав присягу українському народу, і цей народ ніколи не зраджу, не втечу додому чи до сепаратистів, виконаю свій військовий обов'язок до кінця. Впевнений, що більшість зроблять так само. Але чи всі?

Вдома теж сплю на підлозі

Костянтин розповідає, що війна його зовсім не змінила. Єдине – навчився не будувати планів на майбутнє. Та і на м'якому ліжку чоловік відтепер спати не може, каже – спина від нього болить.

– Тож і вдома сплю на підлозі. Психіку в 31 рік зламати складно, тож характер у мене зовсім не змінився, лише гумор став більш чорний. Я впевнений, перемога – не за горами. Як сказав один чоловік, удача мені не потрібна. У мене є патрони.

Анастасія Олехнович. "Крила України".

ІЗ ПЕРЕДОВОЇ ЗА ПАРТУ

З АТОшним досвідом

Складати вступні іспити на гвардійськийо факультет військової підготовки Національного технічного університету "Харківський політехнічний інститут" командир танка окремої механізованої бригади сержант військової служби за контрактом Олександр Зуєв прибув із зони АТО. Переможний дух воїна-визволителя посприяв успішно вступити до військового вишу, аби у майбутньому стати офіцером-танкістом.



Новоявленка, Мар'їнка, Красногорівка, Піски та Антонівка – містечка на Донеччині, у звільненні яких брав участь двадцятиоднорічний Олександр і де він втратив кількох друзів. Майже піврічну службу в зоні військового конфлікту він не забуде ніколи. Родом хлопець з Волинської області і до підписання контракту відслужив строкову службу у танкових військах.

– У Навчальному центрі Сухопутних військ, де почалася моя військова служба, мені пощастило опанувати роботу механіка-водія танка Т-64Б. Потім потрапив до окремої механізованої бригади. Згодом вирішив підписати контракт і знову опинився у Десні на Чернігівщині, аби вже опанувати обов'язки сержанта і стати командиром танкового екіпажу, – згадує курсант-першокурсник Олександр Зуєв.

У березні цього року воїн-контрактник у складі танкової роти добровільно потрапив на Донбас. Важкі умови служби та напружені графіки бойового чергування в зоні АТО загартували увесь його танковий екіпаж.

– Стрільба чи збройні напади могли розпочатися у будь-яку хвилину. Тому мені не треба було казати зайвих слів підлеглим, коли насувалася небезпека. Ми діяли як єдиний механізм: хлопці вірили в мене, а я – був готовий віддати життя за них. Це можна назвати нашою "залізною" дружбою. Вважаю, що мені є чим поділитися з товаришами по курсу, які не знають жахів війни, але повинні до цього готуватися, – зазначив учасник АТО.

Своє майбутнє курсант-першокурсник бачить лише в танкових військах. Рідний Т-64Б він до гвинтика знає і прагне побільше дізнатися про тактичні можливості бойових машин "Оплот" та "Булат". Свої подальші зусилля спрямовуватиме на заняття у військовому виші, а до своїх заслуг учасника бойових дій він додасть ще почесне звання воїна-гвардійця.

На даний час, знаходячись за сотні кілометрів від осередку війни, Олександр не перестає хвилюватися про долі колишніх підлеглих. Так, один з них лікується у Харкові в палаті Військово-медичного клінічного центру Північного регіону, а інший проходить реабілітацію після поранення у Рівному. З обома військовослужбовцями він ніколи не втратить зв'язок. Адже ця дружба перевірена не одним боєм і тому житиме крізь роки.

Дмитро Горбунов. м.Харків
Фото автора.

ВИХОВАННЯ



Урок миру у воєнний час

Учні 23-ї школи м. Вінниці не купували квіти на перший дзвоник, а збирали гроші для солдат. "Урок миру" став для школярів патріотичним та вражаючим – їм розповіли про випускника школи, який три місяці тому трагічно загинув на війні, залишивши по собі двох діточок, честь, славу та "Золоту Зірку" Героя України.







1 вересня для школярів вінницької середньої загальноосвітньої школи-гімназії № 23 не було таким, як завжди. Звичайно, дитячий гомін та метушня тут були присутні – це ж діти. А от дивлячись на стурбовані обличчя дорослих, одразу розумієш – це не той святковий настрій, який ми звикли бачити у День знань. Не було і квітів. Їх замінили вишиванки на усіх школярах, батьках та бабусях. Коси дівчаток прикрашали уплетені стрічки кольорів національного прапора. Особливо хвилююче, коли маленькі українці, притискаючи руку до серця, щиро співають український гімн.

На шкільних зборах було прийнято рішення запропонувати батькам не витрачати гроші на квіти, які завжди були обов'язковим атрибутом першого вересня. Вирішили, що кошти, які б мали витратити на букети, зберуть у скриньку і направлять для підтримки українських солдат, які боронять рідну землю від "рашистської" навали.

На урочистій лінійці під час хвилини мовчання настала вражаюча своєю глибиною тиша. Зазвичай гомінкі діти завмерли, ковтаючи слину. Мороз по шкірі! Вшанували пам'ять усіх загиблих воїнів-патріотів. Окремо згадали і про вінничан, які полягли в боях. Один із героїв – батько нинішніх школярів Валентин Білошкурський, який виконував бойове завдання у збитому вертольоті Мі-8 поблизу гори Карачун.

"Урок миру" теж став особливим для учнів. Тепер кожен знає, що випускником їхньої школи у 1995 році став Герой України Костянтин Могилко, який героїчно загинув у Слов'янську лише три місяці тому. Керівництво навчального закладу не мало інших рішень, як присвятити цей день героїчному земляку. Діти, затаївши подих, слухали розповідь про свого Героя. Як він вчився у школі, як захотів стати військовим льотчиком, як став справжнім льотним командиром і… як загинув, рятуючи людські життя…

Сталося це у небі над Слов'янськом. Командир ескадрильї "Блакитна стежа" підполковник Костянтин Могилко разом з екіпажем на літаку Ан-30Б проводив фотографування місцевості над містом. У правий двигун влучила ракета, випущена терористами з ПЗРК. Літак почав втрачати висоту. Командир наказав екіпажу вистрибувати, а сам, разом із правим льотчиком Сергієм Камінським, відвів палаючу машину від населеного пункту. Шансів врятуватися у Могилка та його колеги вже не було. Вони це прекрасно розуміли і героїчно загинули.

Тепер цю історію точно знатимуть тисячі маленьких вінничан, для яких Костянтин Могилко стане прикладом мужності, честі та доблесті. Вони пишатимуться тим, що ходили в одну школу із Героєм. Мабуть, скоро на його честь перейменують і одну з вулиць Вінниці. Погодьтесь, кандидатів на перейменування – тьма-тьмуща: Фрунзе, Карла Маркса, Червоних курсантів, Червоноармійська, Свердлова, Кірова, Першотравнева, Тарногородського та багато інших імен радянських "вершителів".

Історію не зміниш, але її правдиве трактування й вивчення – однозначно. Учні та вчителі середньої загальноосвітньої школи-гімназії № 23 почали із себе, із свого рідного навчального закладу, направивши в управління архітектури міста заявку на дозвіл про встановлення на фасаді школи меморіальної таблички із зображенням Героя України Костянтина Могилка.

Юрій Ігнат. "Крила України".
Фото Олега Дунця.

P.S. Поки верстався номер, директор школи-гімназії Оксана Яценко уже направила делегацію дітлахів до місцевого Військово-медичного клінічного центру, де лежать десятки поранених бійців. Діти щиро вірять, що зібрані кошти допоможуть воїнам швидше стати на ноги і обіцяють й надалі допомагати чим можуть.
Окремий "рахунок" у школі створено й для вчителя інформатики Романа Паламарчука. Він, як і тисячі чоловіків, вже отримав бойову повістку. Тож учні та їхні батьки не шкодують грошей на спорядження для вчителя, аби лише повернувся живим та здоровим і, головне, з перемогою!
Варто зазначити, що лише протягом першого вересня батьками та учнями було зібрано 21450 грн. І на цьому організатори "Скриньки допомоги" не збираються зупинятись.

ВОЛОНТЕРСТВО

Хто хоче зберегти Україну – працює на українську армію

Нещодавно командири підрозділів, які воюють з російськими інтервентами на Донбасі, звернулись до групи цивільно-військового співробітництва з проханням допомогти сучасними засобами спостереження, дальномірами, формою, спорядженням та взуттям. Офіцери групи СІМІС взялись допомогти нашим захисникам. Знайшли якісного виробника сучасного обладнання, надійного постачальника та зв'язались із фондом "Підтримай армію України", який взяв на себе фінансові аспекти.



Головними вимогами у такий не простий для українських військових та і взагалі для держави час, звичайно ж, були якість продукції і час її доставки на передову. Та спільними зусиллями СІМІС і благодійників ці вимоги були виконані якнайкраще.

– Сьогодні нами була отримана благодійна допомога від фонду "Підтримай армію України", – розповідає керівник проекту цивільно-військового співробітництва полковник Олексій Ноздрачов. – Цього разу це берці, засоби спостереження, дальноміри та радіостанції. Все це майно сьогодні ж поїде на передову для того, щоб сприяти нашим військовослужбовцям і підрозділам виконувати їх завдання зі звільнення населення і території України від російських окупантів.

Варто додати, що це завдання для групи СІМІС є не типовим. Адже головна мета проекту – налагодження мирного життя на звільнених, пост-конфліктних територіях. Та війна внесла свої корективи в життя кожного українця, підприємства, організації. Усі патріоти своєї держави працюють на перемогу і на незалежність України. Кожен в міру своїх можливостей.

Олександр Македонський.
"Крила України".



Банкіри Київщини – авіаторам

До Дня авіації України представники ПАТ Банку "Київська Русь" закупили та передали в користування сучасні засоби зв'язку військовослужбовцям Васильківського гарнізону. Слід зазначити, що закуплена модель телефонних апаратів дозволяє здійснювати його перепрограмування та встановити на нього програмне забезпечення, що унеможливить прослуховування розмов та, як результат – витік інформації.

Командир Повітряного командування "Центр" – заступник командувача Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-майор Аркадій Вашутін висловив щиру подяку голові Правління публічного акціонерного товариства Банк "Київська Русь" Віктору Братку за надання благодійної допомоги військовим.

– Ваша турбота та підтримка української армії є вагомим поштовхом до зразкового виконання поставлених завдань за призначенням, нових звершень і перемог, – зазначив генерал-майор Аркадій Вашутін.

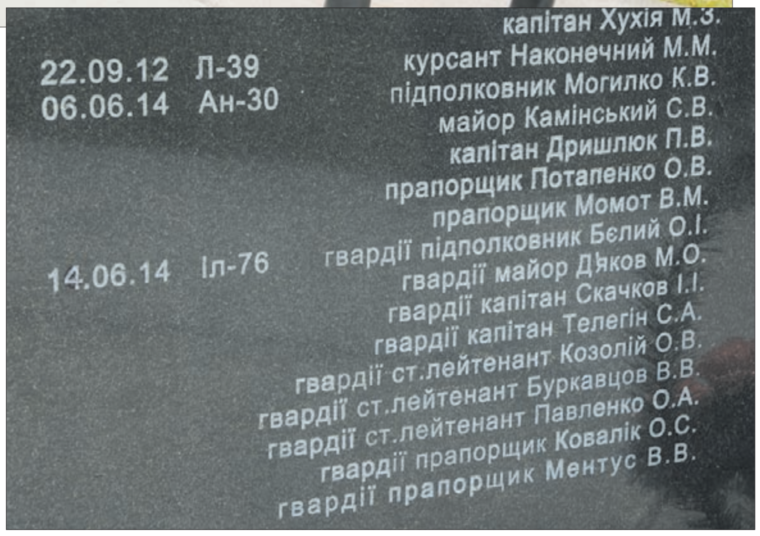
Любов Киналь. м.Васильків.

ПРОФЕСІЙНЕ СВЯТО

Слава авіації!

У Командуванні Повітряних Сил ЗС України відбулись урочистості, присвячені професійному святу військових і цивільних авіаторів, працівників авіаційної промисловості і транспорту – Дню авіації. Захід було проведено за участю особового складу командування, представників ветеранських організацій та цивільних авіаторів.







Керівництво виду та ветерани авіації традиційно поклали квіти до комплексу "Вшанування пам'яті захисників Вітчизни", хвилиною мовчання пом'янули тих, хто віддав життя за Батьківщину і мир, виконуючи свій громадянський та військовий обов'язки. Слово взяв командувач виду.

– У надзвичайно важкий для нашої держави час військові льотчики самовіддано виконують свій обов'язок перед народом, демонструють мужність, героїзм та високий патріотизм, – зазначив під час виступу перед особовим складом командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-полковник Юрій Байдак. – Нині наші льотчики здійснюють авіаційне прикриття важливих державних об'єктів і угруповань військ, знешкоджують вогневі позиції терористів, перевозять особовий склад та гуманітарні вантажі. За короткий період вдалося значно підвищити боєздатність авіації. Цього року середній наліт на одного льотчика виріс у рази, а силами та засобами особового складу авіаційних технічно-експлуатаційних частин відновлено більше сотні літальних апаратів, – наголосив командувач.

За час проведення антитерористичної операції за особисту мужність та героїзм, проявлені при захисті державного суверенітету і територіальної цілісності України, вірність Військовій присязі більше п'ятдесяти військовослужбовців – представників авіації Повітряних Сил, відзначено державними нагородами. Ще біля 80 – нагороджено відзнаками Міністра оборони України та начальника Генерального штабу – Головнокомандувача Збройних Сил України.

На жаль, при виконанні бойових завдань особовий склад Повітряних Сил ЗС України зазнав непоправних втрат: чотирнадцять авіаторів відзначено державними нагородами посмертно.

Командувач Повітряних Сил ЗС України генерал-полковник Юрій Байдак подякував усім військовослужбовцям-авіаторам за патріотизм, мужність і самовідданість. Він висловив упевненість, що спільними зусиллями українці повернуть мир на свою землю, а військові льотчики утвердять Україну як могутню авіаційну державу!

Юрій Ігнат. "Крила України".

ДУШЕЮ В УКРАЇНІ

Українські миротворці готові повернутися для захисту рідної землі

У 18-му окремому вертолітному загоні Збройних Сил України, який бере участь в миротворчій місії ООН зі стабілізації в Демократичній Республіці Конго, обговорили воєнну ситуацію, яка склалася на Сході нашої держави. Було висловлено загальну думку про те, що ми, військовослужбовці 18-го окремого вертолітного загону, зараз необхідні вдома, в Україні, для захисту рідної землі, наших спільних свобод і демократичних цінностей від зовнішнього агресора.

Командир загону полковник Володимир Пастухов повідомив, що обстановка дуже складна. У той же час миролюбний український народ, який не вів бойових дій протягом значного періоду часу опановує воєнну науку у бою. На жаль, бойовий досвід здобувається важкою ціною. Офіцер, за плечима якого – Афганська війна, біля десятка миротворчих місій в Ліберії, Конго, Сьєрра-Леоне, підкреслив:

– Щиро вражений одним великим позитивом. Величезна кількість наших співвітчизників готові добровільно захищати Україну зі зброєю в руках. Це надає впевненості у нашій Перемозі.

Багато військовослужбовців вертолітного загону весною цього року вже брали участь в антитерористичній операції на Сході України. Для бойових офіцерів і контрактників, які пройшли не одну гарячу точку в різних куточках земної кулі, зрозуміло, що війна – це біль і трагедія. Але для військових це – звичайна робота... У той же, час український народ масово демонструє готовність до самопожертви, відчайдушно боронить свої рідні домівки...

Тож командир попередив особовий склад загону про можливість повернутися назад додому в будь-яку хвилину. Щодо термінів повернення він повідомив:

– Щоб вивести загін необхідне відповідне державне рішення. Для виведення усієї техніки та обладнання потрібно до двох місяців. Але бойових льотчиків, льотно-підйомний склад можна відправити літаком, і на це потрібно лише два дні...

Протягом трьох місяців, що минули, українські миротворці у ДР Конго з тривогою спостерігали за бойовими діями, які розгортаються на Сході України. За допомогою мобільних телефонів, мережі Інтернет підтримували щоденний живий зв'язок зі своїми родинами, близькими та з товаришами по зброї. З біллю дізнавалися про загибель і втрати своїх друзів і бойових побратимів. Було прийнято рішення про надання адресної допомоги пораненим українським льотчикам, сім'ям загиблих екіпажів та військовослужбовцям інших бойових частин. Загалом було перераховано близько двадцяти тисяч доларів.

За словами українських миротворців, вони в будь-який момент готові повернутися в Україну з Африканського континенту, зі зброєю в руках стати на захист Вітчизни і дати агресорам гідну відсіч. На тверде переконання воїнів 18-го окремого вертолітного загону лише спільними зусиллями, всі ми разом подолаємо ворога та відновимо мир на нашій землі.

Руслан Семенюк.

НАВЧАННЯ



Українські миротворці в Ліберії провели тренування з евакуації постраждалих на воді

У прибережній смузі Атлантичного океану льотчики та особовий склад рятувальної парашутно-десантної групи 56-го овз Збройних Сил України Місії ООН у Ліберії провели тренування з евакуації умовно постраждалих на воді.

Екіпажі вертольота Мі-8 практично відпрацьовували польотні завдання на виконання рятувальних робіт з режиму висіння над водною поверхнею. Зі слів командира загону військового льотчика І класу полковника Петра Пліса, тренування носило умовний характер і передбачало відпрацювання льотним складом низки складних практичних елементів.

– Серед усіх національних контингентів, які під егідою ООН виконують миротворчу місію у Ліберії, – зазначив полковник Петро Пліс, – лише українські миротворці здійснюють авіаційні завдання з пошуку та евакуації потерпілих як і з суші, так і з водної поверхні. Щодня для виконання таких завдань у 30-хвилинній готовності перебуває визначений екіпаж загону. Такі тренування дають кожному українському миротворцю хорошу практику та можливість підтримувати свій фаховий вишкіл на високому рівні.

За роботою українських миротворців спостерігали представники Місії ООН у Ліберії, зокрема начальник AIR OPS Center Місії ООН у Ліберії, представники регіонального офісу з керування безпекою польотів західноафриканського регіону ООН, відділу технічного контролю та контролю якості авіації ООН. Вони дали високу оцінку роботі українських миротворців.

Сергій Фурдик.

“Везунчик” – у небі!

Він легко здіймається в небо, кружляє над аеропортом і хвацько приземляється. Він виблискує новими гвинтами і ще пахне свіжою фарбою. Списаний Ан-26 на День авіації вперше демонстративно здійнявся у небо. Зазвичай забобонні авіатори не дозволяють знімати зліт і посадку, та відновленому Ан-26 десятки камер не завадили. Ніхто вже і не згадує, що цей літак збирались порізати на металобрухт.





– Чотири місяці і вісім днів тому мене привели до цього літака, і ми вирішили його ремонтувати, – коментує Юрій Бірюков. – Мабуть, саме цим зараз повинна займатись уся країна. Брати і працювати, ремонтувати, збирати кошти, купувати запчастини. Тільки так ми переможемо. Це все стало можливим завдяки нам усім. Весь народ збирав кошти для купівлі вузлів і гвинтів цього літака. Над ним працювали інженери, йому допомагали різні компанії. І тепер очі льотчиків сяють від радості.

Юрію Бірюкову подарували пам’ятний сувенір від екіпажу у вигляді точної копії “Везунчика”. Волонтер, у свою чергу, заявив про запуск ремонту нового об’єкта – вертольота. Прописка та ж – Бориспіль.

– Уже в понеділок почалось часткове відновлення вертольоту, – пояснює підполковник Олексій Братусь, заступник командира частини по інженерно-авіаційній службі. – Волонтери згодились допомогти із купівлею необхідних запчастин. Це – гідравлічні, повітряні і паливні шланги. Обладнання є досить коштовним, тому така допомога нас дуже радує.

На днях Ан-26 відправлять на передову. Він доставлятиме вантажі, перевозитиме десантників, возитиме поранених. Перед вильотом на Схід отець Валентин освячує цей народний військовий літак і бажає йому м’яких посадок.

Анастасія Олехнович. “Крила України”.







У лавах захисників Вітчизни – поповнення

У Житомирському військовому інституті імені С.П.Корольова Державного університету телекомунікацій близько 300 курсантів урочисто присягли вірно, самовіддано служити Україні, професійно і чесно виконувати військовий обов'язок. Визначальним є те, що склали Військову присягу на вірність Українському народові одразу курсанти набору 2012, 2013 та 2014 років. Це сталося завдяки поверненню до вже перевіреної системи підготовки у військових навчальних закладах "5 років – курсант".

Ритуал складання військової присяги пройшов в урочистій атмосфері. Курсантів привітали голова Житомирської обласної державної адміністрації Сергій Машковський, колишній заступник міністра оборони України з озброєння генерал-полковник Іван Олійник, народний депутат України Рутам Раупов, перший заступник голови житомирської обласної ради Володимир Арешонков та секретар Житомирської міської ради – ВО Житомирського міського голови Любов Цимбалюк.

Начальник військового інституту генерал-майор Юрій Даник підкреслив, що у військовому інституті, якому цього року виповнюється 100 років, велике свято – черговий потужний загін майбутніх офіцерів стає до лав захисників Вітчизни, складаючи військову Присягу.

В свою чергу, настоятель Свято-Хрестовоздвиженського кафедрального собору Української Православної Церкви протоієрей Богдан традиційно освятив молодих військовослужбовців та благословив їх на військову службу. Урочистий захід завершився святковим концертом учасників художньої самодіяльності навчального закладу та художніх колективів міста. На завершення відбулась зустріч командування військового інституту з рідними та близькими курсантів, проведено екскурсію у Народному музеї бойової слави інституту та ознайомлено з умовами проживання та служби.

Володимир Козієв.

У строю – першокурсники

У військових вишах Харківського гарнізону курсанти-першокурсники урочисто склали Військову присягу на вірність Українському народові. Так, на Меморіалі Слави близько 320 хлопців та дівчат, які цього року вступили до Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба (ХУПС), промовили священні слова.



Привітати наймолодших "кожедубівців" зі знаменною подією прибули представники місцевих органів самоврядування, керівники вищих навчальних закладів, представники громадських та ветеранських організацій, духовенства, батьки та близькі військовослужбовців.

– Приємно побачити блиск у очах нового покоління військових авіаторів та фахівців протиповітряної оборони. Впевнений, що це сяяння саме від бажання навчатися. Впевнений, у строю сьогоднішніх першокурсників знаходяться майбутні командири військових з'єднань, об'єднань, начальники органів військового управління тощо. Проте, перш ніж мріяти про великі зірки, раджу навчитися виконувати будь-яке завдання, поставлене перед собою, – побажав курсантам ветеран військової авіації генерал-лейтенант у відставці Петро Масалітін.

За словами виконуючого обов'язки начальника університету генерал-майора Андрія Алімпієва, у цьому році збільшилася не тільки кількість першокурсників у 1,5 рази – до понад 600, а й патріотичні настрої серед майбутніх офіцерів. Адже переважна більшість першокурсників вступили до лав ХУПСу за покликанням серця, не злякавшись складної ситуації. А у близько 30-ти курсантів-першокурсників за плечима – досвід служби в зоні проведення АТО.

Цього ж дня Військову присягу на вірність Українському народові склали й понад 60 курсантів І-го курсу Гвардійського ордена Червоної Зірки факультету військової підготовки Національного технічного університету "Харківський політехнічний інститут".

– Нині ми набрали на перший курс понад 100 патріотів, серед яких 11 є військовослужбовцями-контрактниками з досвідом перебування в зоні АТО. Тож, майбутнім фахівцям з ремонту бронетехніки та військовим хімікам є на кого рівнятися протягом п'яти років навчання. Бажаю усім всіляких успіхів та тільки переможного духу, – зазначив начальник факультету полковник Олександр Серпухов.

По завершенню проведення військових ритуалів у військових вишах, на добру ратну службу молодих воїнів посвятили представники православного духовенства.

Олег Плаксій, Дмитро Горбунов.
м.Харків.

Харківські кадети чекають на однолітків з Донбасу

На Харківщині близько 220 вихованцям І-го та ІІ-го курсів Державної гімназії-інтернату з посиленою військово-фізичною підготовкою "Кадетський корпус", які цього року вступили до навчального закладу, вручили погони. З нагоди цієї знаменної події юних патріотів вітали начальник Харківського гарнізону полковник Олександр Серпухов, представники місцевих органів самоврядування та ветеранських організацій, військовослужбовці Збройних Сил, а також батьки кадетів. Погони з двома літерами "КК" юнакам вручили кадети-старшокурсники та офіцери з військових частин Харківського гарнізону.



– Цього літа ми передислокувалися до нового місця, де перед майбутніми захисниками Вітчизни відкрилися зовсім інші можливості. Так, якщо раніше ми набирали лише після 9 класу, то зараз – після 8-го, а з наступного року ми набиратимемо випускників початкових класів. Зазначу, що усі наші юнаки є патріотами своєї держави і я щиро бажаю їм застосовувати військовий досвід лише у мирний час, – побажав начальник навчального закладу полковник Олексій Середа.

За словами військових педагогів, цього року 16 осіб вступили із зони АТО та ще четверо хлопців перевелися із військових ліцеїв Донецька та Луганська.

– Зараз ми вирішуємо питання, аби прийняти усіх кадетів та ліцеїстів профільних навчальних закладів, розташованих на Донбасі. Планується, що їх буде близько 100 осіб. Нова територія і оновлені навчальні фонди дозволяють це зробити. Адже дуже важливо, щоб юнаки в одностроях не розчарувалися в своєму виборі військового шляху і відчули підтримку з боку діючих вояків, – пояснив заступник начальника гімназії-інтернату підполковник Дмитро Підлісний.

Дмитро Горбунов.

Урочиста обіцянка у День знань

1 вересня у Чернігівському ліцеї з посиленою військово-фізичною підготовкою відбулися урочисті заходи з нагоди Дня знань та початку нового навчального року. 159 першокурсників проголосили Урочисту обіцянку ліцеїста суворо дотримуватися правил поведінки та гідно нести горде ім'я вихованця навчального закладу. Ліцеїстів привітали представники керівництва Чернігівщини, випускники ліцею різних років, рідні та близькі, ветерани та офіцери-вихователі ліцею.



Начальник ліцею полковник запасу Микола Шпак висловив щиру вдячність представникам місцевих органів влади, батькам і усім тим, хто надає допомогу, підтримує і відстоює право на функціонування і розвиток ліцею. А своїм вихованцям побажав успіхів у навчанні та спраги до знань.

Слід додати, що юнаків, які влітку вдало склали вступні іспити до ліцею, завчасно переодягнули у військові однострої та сформували п'ять навчальних взводів. Під час підготовки до ритуалу складання Урочистої обіцянки юнаки вивчали положення Статутів Збройних Сил України, опанували ази стройової підготовки.

Досвідчені офіцери-вихователі створили військові колективи і за допомогою спеціальних тестів визначили лідерів та оцінили морально-психологічний стан хлопчаків. За результатами досліджень, серед них відібрали кандидатури на призначення в майбутньому молодшими командирами.

Григорій Мазур.
Фото автора.

1 ВЕРЕСНЯ Петро Порошенко:

"День знань Україна зустрічає у надзвичайно складний для країни час"

1 вересня, у День знань, Президент України – Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України Петро Порошенко відвідав Київський військовий ліцей імені І.Богуна, де взяв участь у церемонії з нагоди початку нового навчального року.



Вітаючи ліцеїстів зі святом, Глава держави зазначив, що сьогодні в Україні зростає престижність військової служби, а ті, хто служить у Збройних Силах, по праву повертають собі статус справжньої еліти суспільства.

– Вперше за часи існування сучасної України військові стали об'єктом любові, підтримки і гордості всього народу. Я знаю, що така солідарність розправляє крила, надає впевненості та мужності. Цього року в ліцеї навчатимуться 60 дітей-сиріт та 32 юнаки, батьки яких прибули з зони проведення АТО. Я впевнений, що цей навчальний заклад стане для них рідним домом. Усі вони стануть справжніми офіцерами в майбутньому, ви будете їх справжніми друзями, а батьківська любов офіцерського та педагогічного складу зміцнить дух майбутніх захисників Батьківщини, – сказав Петро Порошенко.

Президент України також зазначив, що українське військо завжди буде об'єктом першочергової уваги держави. Армію очікує переозброєння та високотехнологічна зброя, поява якої потребує не лише військового хисту, але й високого інтелектуального рівня.

Глава держави з сумом констатував, що сьогоднішній День знань Україна зустрічає у надзвичайно складний для країни час.

– Ситуація ще більше загострилася останніми днями. Проти України зараз розпочалася пряма, неприхована агресія з боку сусідньої держави. Це докорінним чином змінює обстановку у зоні бойових дій, ставить нові, на порядок складніші питання перед нашими силовими структурами, – зазначив Президент. – Та під час захисту незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України наші військовослужбовці виявляють мужність і справжній героїзм. Бійці демонструють високий професіоналізм, патріотизм і головне – безмежну відданість Україні. Перед вами – достойні приклади служіння Батьківщині, тому що серед учасників АТО є ваші батьки, брати, родичі, друзі та випускники цього ліцею, – підкреслив Петро Порошенко.

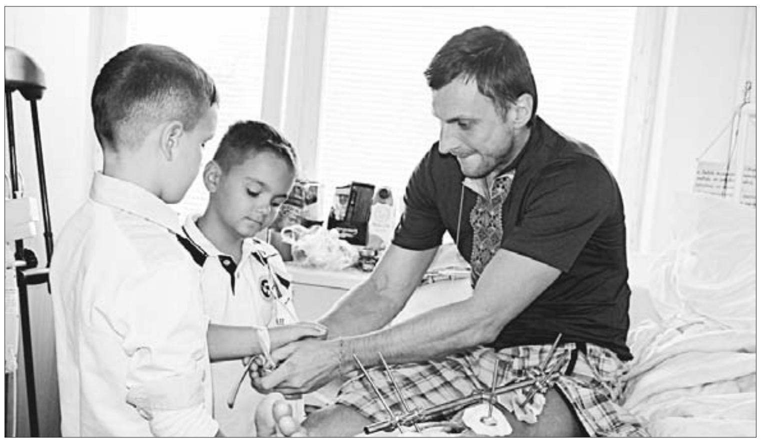
Присутні вшанували пам'ять випускників ліцею, які віддали своє життя, захищаючи Україну, хвилиною мовчання. Після цього Президент України вручив погони ліцеїстам-першокурсникам. Глава держави побажав майбутнім офіцерам успішного навчального року, міцного здоров'я та нових досягнень.

Після завершення урочистих заходів Президент України Петро Порошенко поспілкувався з батьками та рідними ліцеїстів.

ВЧИНОК

Я вирішив, що обійдуся без планшета

Щодня з різних куточків України, від дітлахів надходять тисячі листівок, малюнків та патріотичних аплікацій для військовослужбовців-учасників АТО. Кожна дитина такими витворами мистецтва зігріває душу та серце військовиків, даруючи хвилини тепла рідної домівки.



Два брати Костянтин та Ярослав Остапенки із Вінниці, беручи приклад із дорослих, внесли свій, не менш вагомий внесок у підтримання військовослужбовців, які проходять лікування та реабілітацію у Військово-медичному клінічному центрі Центрального регіону. Дев'ятирічний Костянтин протягом двох років збирав кошти на планшет.

– Був у мене хитрий план. Придбати гаджет, туди скачати шкільні підручники і відвідувати школу тільки з ним. Але я вирішив, що обійдуся без планшета, а зібрані гроші віддам нашим військовослужбовцям. Можливо, саме ці кілька сотень гривень врятують життя та допоможуть швидше визволити країну від лютого ворога, – розповів маленький патріот Костянтин.

Після того, як хлопці склали свої заощадження, вони разом із бабусею відвідали декількох військовиків у лікувальному закладі, передавши їм на лікування частину грошей. На решту закупили чотири пари армійського взуття, рюкзаки та військову форму. Варто зазначити, що батьки малих Остапенків разом із небайдужими друзями також займаються волонтерством. Тому, як переконана бабуся Галина Іванівна, такий вчинок онуків є цілком закономірним.

Руслан Лінник.

Останній монолог вертолітника

Кохана,
Я прошу, ридати не смій,
Коли у своїм телефоні
Почуєш ти голос
Байдужо чужий -
І біль обпече твої скроні.
Цей голос -
Він буде холодним, як лід,
І він принесе тобі горе -
Він щось тобі скаже про мій вертоліт,
Підбитий ракетою вчора...
Ми падали довго -
Хвилину чи дві
В смертельним танку гвинтокрила,
І хоч обгоріли – були ще живі,
Лиш кров з голови цебеніла.
Я рану затиснув,
Так сильно, як зміг,
Все думав і думав про тебе,
Та раптом двигун несподівано стих -
І в землю ударило небо...
Пробач,
Що не встигли натішитись ми
Ні щастям своїм, ні коханням,
Ти маму утіш і дітей обійми
Так міцно, немов би востаннє...
Хай проклята буде
Ця підла війна,
Кривавим вождям на догоду...
Де наша єдина, як завжди, вина,
Що ми – українського роду.

Анатолій Матвійчук.

ПІДТРИМКА АРМІЇ

Олег Скрипка привітав військових з Днем авіації

Лідер української рок-групи "Воплі Водоплясова" Олег Скрипка, засновник Х-парку Free Games Юрій Зозуля і співорганізатор "Автомайдану" Сергій Коба привітали пілотів бригади тактичної авіації, що на Київщині, з професійним святом – Днем авіації України.



– Благодійний концерт на підтримку українських військовослужбовців – це крок до перемоги, а почуті слова любові до рідної Батьківщини від патріота України Олега Скрипки надихають кожного з нас стояти непорушно на захисті наших кордонів, – зазначив офіцер авіаційної частини.

Шквал оплесків і щирі слова подяки лунали на адресу організаторів "Автомайдану" Юрія Зозулі і Сергія Коби, які за останній місяць вже вдруге побували у військовій частині. Напередодні волонтери передали пілотам авіаційне спорядження, яке вже допомагає авіаторам більш якісно виконувати поставлені перед ними завдання. Волонтери ж запевняють, що це – не останній візит. Вони знають про нагальні проблеми військових і зроблять усе, аби у такий складний для країни час захисники неба зосереджувалися лише на бойовій роботі. На завершення благодійного концерту гості та військовослужбовці сфотографувалися на згадку.

Любов Киналь. м.Васильків.





Приводом для написання цього віршу став сюжет ТСН про молоду жінку, в якої народився син через добу після загибелі її чоловіка в зоні АТО...

На місячній доріжці зустрілись дві душі,
Одна – до Бога пішки, а інша –
в грішний світ.
Одна – душа солдата, загиблого в бою,
А інша – немовляти, народжена в Раю.
І так би розминулись… але душа бійця
На іншу обернулась:
знайоме щось з лиця.
Сказала: "Гей, малеча, а нумо,
хлопче, стій!
А як ім'я, до речі, матусеньки твоїй?"
Душа же немовляти була як чистий сніг:
"Мене чекає мати, аби я вчасно встиг…
Казав Господь, Галина – таке її ім'я,
Ось-ось народить сина, а син її – то я!
Мене на Землю жити господь
благословив,
Я маю народитись… ти вже там пожив?"
Так у бійця спитало майбутнє немовля
(Воно ще знань не мало: що то таке –
Земля?)
А той боєць "Галина" повторював ім'я …
Та це ж його дружина чекала немовля.
Сплили перед очима щасливі ті роки:
Як він, ще був хлопчина
й просив її руки…
Весілля і навчання, і пристрасті потік…
Він всі її бажання виконував, як міг.
Усе було чудово: вагітність –
добрий знак!
І взяв він з жінки слово, що родиться
козак!
А потім… сум в родині... в країну зло
прийшло.
Галини очі сині зробилися мов скло.
"Не йди, – вона просила, –
бо смерть гуляє там,
Скількох вже покосила, та їй тебе –
не дам!"
Та він своїй дружині
сказав приблизно так:
"Як друзів я покину, який же я козак?
Як гляну в очі сину,
що з'явиться в цей рік?
Скажу, що в злу годину я
за спідницю втік?"
Поцілував Галину і рушив на війну…
А потім... постріл в спину...
і запах полину….
Згадав боєць те стрімко
й до немовля сказав:
"Ти бережи Галинку,
що краща буде з мам.
Пробач мені, дитино, вас з мамою підвів.
Та буду я невпинно з тобою
з перших днів!
Дивитимусь із неба,
як швидко ти ростеш,
А все, що буде треба в житті, ти
сам знайдеш.
Обнімемося ж, сину, тобі час йти в життя,
А я прикрию спину тобі із небуття".
На місячній доріжці невпинний душ потік:
Одні – до Бога пішки, хтось –
в протилежний бік.
Народжуються діти
в воєнний час страшний,
І щоб їх захистити, хтось винен йти у бій.
Але допоки в серці в жіночому любов,
Життя не перерветься,
відроджуючись знов!

Людмила Лєгостаєва.

ЗАКОНОДАВСТВО

Росія уточнить воєнну доктрину

До кінця року в Росії з'явиться уточнена воєнна доктрина. Для цього при апараті Ради безпеки РФ утворена міжвідомча робоча група з підготовки пропозицій про внесення змін до нового програмного документа. Про це заявив заступник секретаря Ради безпеки РФ Михайло Попов.

Необхідність внесення змін посадовець пов'язує із відповідними тенденціями розвитку воєнно-політичної обстановки у світі. Зокрема – це проблема ПРО, наближення інфраструктури НАТО до кордонів Росії і, звичайно ж, ситуація в Україні і навколо неї. У своєму інтерв'ю Попов недвозначно натякає на прогресуюче прагнення США і країн НАТО наростити свій стратегічний наступальний потенціал за рахунок розвитку глобальної системи ПРО, прийняття нових стратегічних концепцій застосування військ і сил, розробки принципово нових засобів збройної боротьби.

Крім того, частина змін у документі буде пов'язана із питаннями імпортозаміщення в оборонно-промисловому комплексі країни, який вочевидь відчуває доволі гостру проблему через призупинення співпраці у воєнній сфері внаслідок введення санкцій проти Росії. Передусім ставка поки що робитиметься на забезпечення технологічної незалежності в сфері виробництва стратегічних і інших зразків озброєння, військової та спеціальної техніки. Також уточнення будуть спрямовані на досягнення незалежності від імпорту верстатобудівної продукції, поставок сировини, матеріалів і комплектуючих виробів. Також до воєнної доктрини будуть внесені зміни у частині міжвідомчої координації у питаннях оборони країни, зокрема, у зв'язку зі створенням Національного центру управління обороною, що розпочав свою роботу навесні цього року.

СИЛЬНІ В ЄДНОСТІ



НАТО посилить присутність у Східній Європі

НАТО має намір значно посилити свою присутність у Східній Європі, заявив генеральний секретар альянсу Андерс Фог Расмуссен 1 вересня. Відповідний план дій країни альянсу планують прийняти на саміті в Уельсі. Зокрема, п'ять нових баз мають бути розміщені на території країн Балтії та Польщі. Планується також формування контингенту швидкого реагування. Таке рішення у НАТО напряму пов'язують із діями Росії в Україні.

На кожній із баз передбачається розмістити на постійній основі від 300 до 600 військовослужбовців Північноатлантичного альянсу. Експерти в сфері логістики, розвідки та планування займатимуться на цих базах підготовкою військових навчань, а за необхідності – і військових операцій в цих країнах.

Щодо контингенту швидкого реагування, то він, попередньо, нараховуватиме близько 4000 військовослужбовців та буде постійно готовим до відправки в кризовий регіон протягом тижня. А це означає, що даний контингент має бути готовий виконати завдання у більш стислий термін, ніж це передбачено навіть для діючих сьогодні сил швидкого реагування Альянсу.

ЗМІНА ПОГЛЯДІВ

Фінляндія і Швеція: шлях на зближення з НАТО

Північноєвропейським країнам Швеції та Фінляндії завжди був важливий їх військовий нейтралітет. Але через конфлікт в Україні ситуація змінюється. Гельсінкі і Стокгольм йдуть на зближення з НАТО.

За даними фінського міністерства оборони, російські військові літаки лише за один тиждень три рази порушили повітряний простір Фінляндії. При протяжності спільного кордону близько 1300 кілометрів такі інциденти трапляються по кілька разів на рік. Зазвичай фінське керівництво розцінює їх як неуважність пілотів і не надає їм великого значення. Але дедалі частіші випадки протягом такого короткого проміжку часу на тлі ескалації українського конфлікту примушують фінів замислитись.

Швеція також намагається пристосуватися до нових реалій. В рамках уельського саміту НАТО обидві країни планують підписати з Північноатлантичним альянсом угоду про військове співробітництво. У ньому йтиметься про військову та цивільну підтримку дружніх або союзних збройних сил нейтральних країн на їх території. Сили НАТО, наприклад, отримають право на проведення навчань у Фінляндії та Швеції.

Варто зазначити, що наміри на підписання подібної угоди із НАТО у цих країнах оприлюднювалися вже дуже давно. У Фінляндії протягом десяти років подібні документи готувалися у різних варіаціях. Однак усі вони не виходили за рамки співпраці на випадок природних катастроф або промислових аварій, з якими Фінляндія могла б не впоратися самотужки. Українська ситуація ж примусила фінів діяти більш рішуче та далекоглядніше, і тепер така співпраця напряму стосуватиметься питань у сфері оборони. Шведський уряд також підготував свій варіант угоди із НАТО, яка передбачає використання сил Альянсу на території Швеції та на її прохання. Втім, поки що документ не затверджений шведським парламентом.

Офіційна Фінляндія не виключає приєднання країни до НАТО. Зокрема, прем'єр-міністр країни відкрито висловлюється за вступ. Його підтримують і дві третини фінських офіцерів. У той же час, суспільство країни розділилося дещо більше. Як прихильників вступу до НАТО, так і противників – приблизно однаково. Однак, на думку фінських політиків, якщо Росія продовжуватиме вести себе так агресивно і надалі, то країна приєднається до Альянсу через чотири або п'ять років.

ТЕСТИ

А400М випробували як заправник

Європейський авіабудівний консорціум Airbus провів випробування військово-транспортного літака А400М як заправника. Відповідно до повідомлення компанії, в ролі реципієнта пального у випробуваннях брав участь винищувач F/A-18C Hornet. Проведені перевірки транспортника, в стандартній конфігурації здатного перевозити до 50,8 тонни пального, були визнані успішними.

Під час випробувань F/A-18C виконав 33 "сухих" контакти із А400М і 35 – із перекачуванням пального. Під час останніх винищувач прийняв 18,6 тонни пального. Інші подробиці випробувань не уточнюються. За даними Airbus, А400М в базовій конфігурації має підготовку до швидкого встановлення систем перевезення і перекачування пального. Стандартна паливна місткість літака може бути розширена за рахунок установки додаткових баків.



МОДЕРНІЗАЦІЯ



Пентагон проведе ремоторизацію "Оспреїв"

Пентагон оголосив про намір ремоторизувати увесь парк конвертопланів Bell-Boeing V-22 Osprey. Відповідно до технічних умов, нова силова установка повинна інтегруватися на MV-22B, MV-22C і CV-22C з мінімальними переробками конструкції і повністю вписуватися в розміри існуючих мотогондол.

Крім того, як зазначено у техумовах, Пентагон прагне встановити двигуни з вихідною потужністю не менше 6100 к.с. (4548 кВт) при 15000 об/хв і здатних експлуатуватися на висоті 25 тис. футів (7620 м) при температурі повітря мінус 55 градусів за Цельсієм.

Дивно, але у запиті, розміщеному на веб-сайті Пентагону, не згадується компанія Rolls-Royce, двигунами якої оснащені конвертоплани V-22, що перебувають на озброєнні Корпусу морської піхоти і ВПС США. Вона згадується лише у контексті можливої модернізації існуючих двигунів.

ІНЦИДЕНТ

Шойгу не пустили додому

Польща заборонила проліт Ту-154 міністра оборони РФ, який повертався зі Словаччини, де брав участь у заходах з нагоди 70-річчя словацького національного повстання. Після зльоту пілоти Ту-154 отримали команду про те, що Польща не надає свій повітряний простір для прольоту. Літак Шойгу був вимушений повернутися назад.



Як повідомили у міноборони Польщі, повітряне судно було заявлене до перельоту як цивільний літак, являючись при цьому літаком міноборони Росії, а проліт військового літака повинен бути узгоджений щонайменше за три доби. Власне, через це, на думку польських військових, й виникли певні непорозуміння. Пізніше конфлікт владнали, і Шойгу таки полетів до Москви, однак до цього йому разом із офіційною делегацією та журналістами довелося просидіти у літаку певний час.

Російське МЗС прокоментувало інцидент як грубе порушення норм і етики міждержавного спілкування та пригрозило, що подібні дії Варшави не залишаться без відповідної реакції з російського боку.

Сторінку підготував Сергій Клименко.

ІСТОРИЧНІ ПАРАЛЕЛІ

ВВС России во Второй чеченской войне

Через три года после бесславного завершения 1-й Чеченской войны, в результате которой Россией так и не было принято важное военно-политическое решение, не ликвидированы ни сами бандформирования, ни условия для их существования, чеченские метастазы дали осложнение в регионе в еще более серьезной форме, претендующей на начало всеобщей кавказской войны.



В августе 1999 г. отряды чеченских боевиков вторглись на территорию Дагестана. Вторжение происходило по заранее разработанному плану и предусматривало занятие ряда дагестанских населенных пунктов, в которых боевики в течение длительного времени возводили оборонительные сооружения, оборудованные скрытыми и сильно укрепленными огневыми позициями.

Параллельно с блокированием и последующим уничтожением групп боевиков на территории Дагестана авиация федеральных войск наносила удары по скоплениям боевиков в Чечне в приграничных с Дагестаном районах. Постепенно действия авиации переключились на цели во внутренних районах Чечни. Основными из них являлись базы боевиков, лагеря по их подготовке, склады боеприпасов и вооружений, опорные пункты и укрепрайоны, элементы топливно-энергетической базы (нефтяные скважины, минизаводы по переработке нефти, хранилища топлива и ГСМ), элементы ПВО и военная техника, узлы связи, пункты управления и командования.

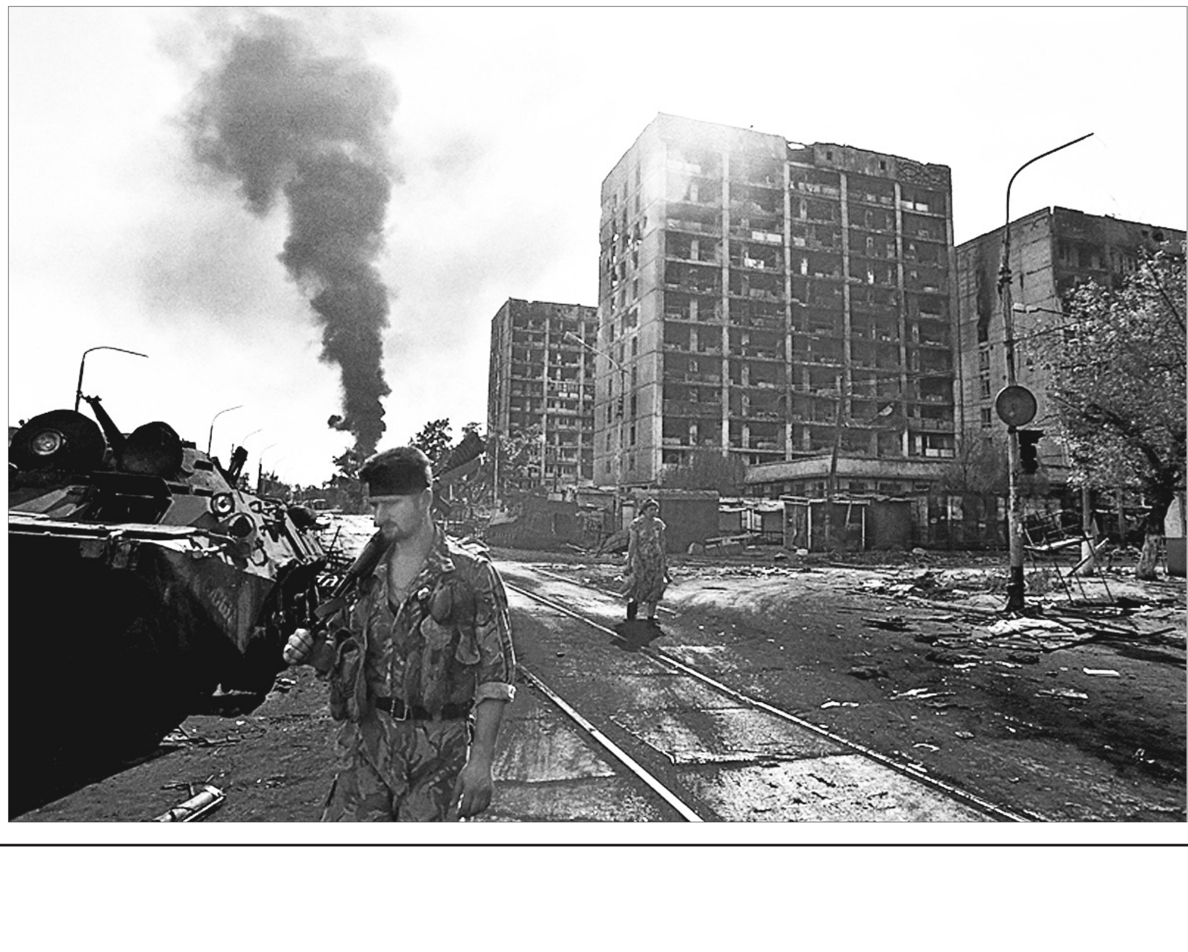


Военное командование сделало определенные выводы из прошлой Чеченской кампании, а также из боевых действий НАТО в Югославии. В 1-й Чеченской войне федеральные войска понесли большие потери в живой силе и в технике, развивая наступление без предварительной огневой подготовки. Большие потери были и среди мирного населения, когда для достижения результатов срочно потребовалась поддержка ударной авиации.

На этот раз основная роль в воздушно-наземной операции отводилась авиации. Предварительно проводилась тщательная разведка авиационными средствами, разведывательными подразделениями спецназа, агентурной разведкой. Как следствие, более грамотно производился выбор средств поражения выявленных конкретных целей, что подразумевает уменьшение разрушений гражданских объектов и количества жертв среди мирного населения.

По сравнению с предыдущей войной качественный состав авиационной группировки почти не изменился. Ударная авиация была представлена исключительно самолетами разработки ОКБ Сухого: фронтовыми бомбардировщиками Су-24М и штурмовиками Су-25. Радиотехническая, воздушная и фоторазведка велась самолетами МиГ-25РБ и Су-24МР. Для выполнения фото– и воздушной разведки привлекались самолеты Ан-30Б. Так же, как и во время прошлой Чеченской военной кампании, к ведению тактической воздушной разведки был привлечен беспилотный разведывательный комплекс "Строй-П".

Возможности авиационных средств были неоднородны применительно к действиям в сложных метеоусловиях, ночью, по точности навигации и номенклатуре



применяемых боеприпасов с точным наведением. Дистанционно-пилотируемые летательные аппараты (ДПЛА) "Пчела-1Т" в составе комплекса "Строй-П" могли вести разведку только в дневное время при хороших метеоусловиях, т.к. оборудованы только телевизионными камерами (т.е. в той же комплектации, что и в период прошлой войны).

Фронтовые бомбардировщики Су-24М и штурмовики Су-25 в боевых действиях также применялись практически без изменений по составу оборудования и номенклатуре вооружения. Самолет Су-24М характеризовался всепогодностью боевого применения, мощной для того времени прицельно-навигационной системой и широкой номенклатурой управляемого оружия, в состав которой входили управляемые ракеты класса "воздух-поверхность", корректируемые бомбы КАБ-500, а также тяжелые бомбы КАБ-1500Л и КАБ-1500ТК с лазерным или с телевизионно-командным наведением, предназначенные для поражения высокопрочных целей (бункеров, мостов).

Бронированные штурмовики Су-25, прекрасно зарекомендовавшие себя в Афганской и в 1-й Чеченской войне, из управляемого оружия располагали только тремя типами управляемых ракет класса "воздух-поверхность". Самолеты этого типа не имели совершенной навигации и не могли действовать в сложных метеоусловиях и ночью. (Последнее не совсем верно, т.к. в 1-й Чеченской войне "грачи" довольно успешно наносили удары в условиях освещения поля боя светящими авиационными бомбами – САБ).

В боевых действиях в Дагестане и Чечне на прошедших этапах хорошо показали себя самолеты Су-24М и Су-25, вертолеты огневой поддержки Ми-24. Летный и технический состав старался выполнить поставленную задачу, несмотря на слабую подготовку. В значительной степени выручали летчики, прошедшие 1-ю Чеченскую войну и даже Афганистан.

В 1998 г. средний налет на одного летчика составлял 21 ч при планировавшихся 28 ч. Для сравнения, средний годовой налет летчика боевого самолета в странах НАТО составляет приблизительно 120-180 ч. (Считалось, что средний налет у летчиков штурмовой авиации (20 ч) не являлся самым худшим в ВВС РФ. При этом научно обоснованная норма годового налета на одного летчика – не менее 80 ч).

И такие экипажи достаточно успешно решали поставленные перед ними задачи. Но все это происходило при полном отсутствии противодействия в воздухе и при крайне слабой системе ПВО противника, который массово не применял ПЗРК и скорострельные ствольные артиллерийские системы.

Впрочем, что касается самолетов Су-25, то командование старалось создать условия для того, чтобы как можно больше летчиков приобрели реальный боевой опыт. К полку, размещенному в данном районе на постоянной основе, с определенной периодичностью присоединялись боевые части со своей авиатехникой из других районов базирования, которые работали вахтовым способом. На место убывающей части направлялась очередная. Таким образом, к примеру, постоянно действали два авиаполка.

Преимущества такой схемы очевидны. Помимо общего наращивания мощи созданной авиационной группировки, прибывающие экипажи сразу же обогащаются ценным опытом, накопленным старожилами. К новичкам натренированность, опыт приходили непосредственно в ходе боевых действий, в которых они сначала летали на средних высотах, затем переходили на малые и наконец предельно малые высоты, постоянно повышая эффективность боевого применения.

Далі буде.

До друку підготував Володимир Алєксєєв.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

8 – 14 вересня



8 вересня 1914 р. *П.М.Нестеров у повітряному бою вперше у світі тараним ударом свого "Морана" збив літак супротивника "Альбатрос". Обидва пілоти загинули.*

8 вересня 1920 р. *поштовий департамент США відкрив першу регулярну поштову трансконтинентальну лінію з Нью-Йорка в Сан-Франциско.*

8 вересня 1944 р. *почалося бойове застосування німецьких БР А-4 (Фау-2) по Парижу і Лондону.*

9 вересня 1920 р. *створено Київський державний авіаційний завод "Авіант" (нині "Серійний завод "Антонов").*

9 вересня 1961 р. *встановлено світовий рекорд висоти польоту для гідролітаків – 14.962 м, екіпаж Г.І.Бур'янова на Бе-10. Рекорд не перевищено.*

9 вересня 1964 р. *відбувся перший політ винищувача-перехоплювача Е-155П-1 (в серії МіГ-25П).*

9 вересня 1978 р. *здійснено запуск АМС "Венера-11" для м'якої посадки на поверхню Венери.*

10 вересня 1934 р. *почався рекордний за тривалістю політ літака Ант-25. За 75 год 2 хв, літак пролетів 12411 км.*

10 вересня 1957 р. *відбувся перший політ винищувача-перехоплювача Су-9.*

11 вересня 1929 р. *перший політ здійснив багатоцільовий бойовий літак АНТ-7 (Р-6) "повітряний крейсер" конструкції ОКБ А.М.Туполєва.*

11 вересня 1941 р. *відбувся перший політ винищувача Гу-82 (ЛаГГ-3 з двигуном М-82).*

11 вересня 1946 р. *відбувся перший політ реактивного винищувача "150" ОКБ С.О.Лавочкіна.*

11 вересня 2001 р. *на літаку Ан-225 "Мрія" встановлено 124 світових рекорди, екіпаж О.В.Галуненка.*

12 вересня 1941 р. *здійснено єдиний у світі повітряний таран, що виконала жінка-льотчик, К.І.Зеленко на бомбардувальнику Су-2.*

12 вересня 1944 р. *відбувся перший політ винищувача-перехоплювача Юнкерс Ju-248V-1.*

12 вересня 1959 р. *АМС "Луна-2" вперше досягла поверхні Місяця.*

12 вересня 1996 р. *у Дніпропетровську відкрився Національний центр аерокосмічної освіти молоді України ім.О.М.Макарова. Генеральний директор – В.В.Хуторний.*

13 вересня 1941 р. *відбувся перший політ серійного радянського бомбардувальника Су-2 з мотором М-82.*

13 вересня 1994 р. *перший демонстраційний політ здійснив А300-600ST (Super Transport) Beluga – важкий транспортний літак, розроблений фірмою Special Transport Aircraft International (SATIC).*

14 вересня 1939 р. *відбувся перший політ американського вертольота Sikorski VS-300.*

14 вересня 1978 р. *відбувся запуск РН "Протон" АМС "Венера-12".*

14 вересня 1979 р. *перший політ здійснив дослідний зразок стратегічного ракетоносця Ту-95МС.*

ГЕРОЇ НЕЗАЛЕЖНОЇ УКРАЇНИ

Под шквальным огнём врага…

Эта история стала известна Украине и всему Интернет-пространству благодаря известному в нашей стране журналисту и волонтёру Юрию Бутусову, постоянно бывающему в горячих точках Юго-Востока Украины. Туда он отвозит необходимые нашим бойцам вещи и снаряжение, назад возвращается с фронтовыми репортажами и очерками о героях…







Об этой истории Юрий Бутусов написал на своей странице в "Фейсбуке". Накануне его приезда с очередной партией тепловизоров, маскхалатов и чехлов для кевларовых касок в самую горячую на тот момент точку АТО, под Иловайск, подразделения частей Вооружённых Сил и Национальной гвардии Украины очередной раз шли на приступ города. В одном из районов Иловайска несколько занятых террористами жилых домов атаковали бойцы из батальона "Донбасс" под прикрытием нескольких танков из состава 17-й танковой бригады.

"В этом бою подлинный героизм проявил экипаж танка Т-64 в составе командира младшего сержанта Сергея Исаева, наводчика солдата Игоря Иванченко и механика-водителя солдата Евгения Мартынюка, – пишет Юрий. – Чтобы оценить, под каким огнём наши воины шли в атаку, можно рассмотреть, в каком состоянии Т-64 вышел из боя.

Бой в городе – это всегда ближние дистанции. Наши бойцы наступали на настоящую стену огня – по ним била миномётная батарея, из каждого подвала и с каждой крыши стреляли гранатометы, пулеметы, снайперы. Город постоянно обстреливают гаубицы и реактивные системы залпового огня российских войск…"

Экипаж младшего сержанта Исаева бил по огневым точкам, заставляя их захлебнуться, а бойцы Семёна Семёнченко благодаря этому смогли отбить очередной бой. Потом они рассказывали, что большую часть того, что могли бы получить от сепаратистов, принял на себя этот танк. А это – пять попаданий реактивных противотанковых гранат и сотни пулевых пробоин, в том числе – от пуль крупнокалиберных снайперских винтовок.

А дальше стало тяжелее, поскольку враг хоть и понёс большие потери, но сумел подтянуть резервы. После очередного попадания в башню был выведен из строя досылатель танкового орудия. Однако и тогда младший сержант Исаев из боя не вышел – приказал механику-водителю помочь досыланию снарядов короткими рывками – танк делал рывок, тормозил, и энергия остановки помогала загонять снаряд в ствол.

"Так они произвели ещё несколько выстрелов. Ещё одна граната попала в башню – командир и наводчик получили ранения. Ещё одна граната – повреждена ходовая. Они продолжали стрельбу из пулемёта. Затем пулемёт был также выведен из строя. Парни перевязали друг друга, но танк из боя не вышел, – продолжает журналист. – Танкисты увидели, что под огнём противника лежат трое бойцов "Донбасса". Евгений Мартынюк вылез из танка и помог побратимам из "Донбасса" положить раненых на корму боевой машины. Контратака российских наёмников была отбита, и только тогда танк пошел в тыл…"



Все раненые были благополучно доставлены в базовый лагерь. Единственный невредимый танкист солдат Евгений Мартынюк передал медикам товарищей, а уже спустя несколько дней пошёл в бой за рычагами уже нового танка. Вот так вот в боях за Независимость нашей Родины рождаются Герои нашего времени!

Підготував Олексій Тригуб. "Крила України".



НЕЗВИЧАЙНІ ЛІТАКИ

Он должен был стать шестимоторным реактивным чудом Геринга…

Малоизвестный проект Junkers EF.132 был одним из последних во время Второй мировой войны и явился кульминацией проекта Ju 287, начатого в 1942 году.

Проект представлял собой высокоплан с крылом прямой стреловидности в 35° с небольшим отрицательным поперечным "V". В качестве силовой установки предполагалось установить в корневых частях крыльев шесть реактивных двигателей Jumo 012, каждый из которых развивал тягу 2500 кг. Было построено несколько полноразмерных деревянных моделей корневого участка крыла для того, чтобы найти лучший способ установки двигателей. Отдельно следует отметить механизацию крыла. Посадочные щитки были разработаны таким образом, чтобы в определённые моменты полёта они могли выполнять роль разрезных закрылков. Благодаря размещению крыла по типу высокоплана, в центральной части фюзеляжа предполагалось разместить бомбовый отсек длиной 12 метров. Хвостовое оперение EF.132 было традиционным: большой вертикальный киль и стабилизаторы с небольшим положительным поперечным "V".

Интересным было шасси, состоящее из носовой стойки, стойки в задней части фюзеляжа, расположенной тандемно с носовой, а также дополнительных стоек под каждой отъёмной частью крыла. Гермокабина с большой площадью остекления по проекту занимала всю носовую часть фюзеляжа и вмещала пять членов экипажа. Вооружение состояло из двух турельных установок со сдвоенными 20-мм пушками (одна была расположена в задней части кабины, другая – снизу фюзеляжа) и хвостовой турельной установки с таким же вооружением. Всё это оборонительное вооружение управлялось дистанционно из кабины экипажа. Бомбовая нагрузка предполагалась порядка 4000-5000 кг.

В начале 1945 года были проведены продувки модели в аэродинамической трубе, а в Дессау построили полноразмерный деревянный макет, чтобы проверить размещение различных узлов и компонентов, а также отработать форму воздухозаборника в передней кромке крыла для реактивных двигателей. Проект был ещё не закончен, когда советские войска захватили комплекс в Дессау и получили доступ ко всем материалам по проектам Ju 287 и EF.132. Производственные и исследовательские мощности были частично восстановлены (включая аэродинамические трубы и стенды для испытаний реактивных двигателей). Деревянный макет был тщательно осмотрен советскими специалистами, после чего весь комплекс был демонтирован и перемещен в СССР. Также в октябре 1946 года были насильственно вывезены все служащие компании Junkers. На новом месте работы над проектом были продолжены. В результате дальнейших испытаний были проверены пилотажные характеристики проекта, которые, как сообщалось, были превосходными. Была уже начата постройка первого прототипа Ju EF.132, когда поступило распоряжение остановить все работы, после чего проект был закрыт.

Підготував Олексій Тригуб. "Крила України".



СВЯТО

День авіації України відзначили у ХУПСі

З нагоди професійного свята військових і цивільних авіаторів та працівників авіаційної промисловості і транспорту України на базі спортивного комплексу "Зірка" відбулися урочистості, в яких взяли участь викладачі і курсанти університету.

Святкова зустріч пройшла під гаслом "За здоровий спосіб життя і розвиток фізичної культури". Курсанти продемонстрували різноманітні вміння: виконували вправи на гімнастичному колесі та інших гімнастичних снарядах, показали спритність та силові якості під час рукопашних боїв, а також прийоми самозахисту.

Збірна Харківської області з досить нового, але вже популярного виду спорту – воркауту, до складу якої входить курсант ХУПСу, вразили глядачів неабиякою богатирською силою та вправністю.



Прості команди, задній конвой та "лобова атака" показали глядачам, чого навчили чемпіонів та ще недосвідчених, але вірних чотирилапих друзів кінологи одного із охоронних агентств.

На завершення урочистостей з нагоди Дня авіації України для учасників свята заспівали солістки вокального колективу "Форсаж". Завершальним виступом стало музичне вітання від Олексія Гавінського.

Іван Кравченко. м.Харків.

ГРЕБЛЯ

Перше золото за роки Незалежності!

В Амстердамі (Голландія) на чемпіонаті світу з академічного веслування українська чоловіча парна четвірка вперше в історії завоювала золоті медалі.



Вітчизняні спортсмени Артем Морозов, Дмитро Міхай, Олександр Надтока та Іван Довгодько фінішували з новим світовим рекордом – 5.32,260, випередивши британців (5.32,350) і німців (5.36,970).

Щодо інших результатів українців на чемпіонаті. Станіслав Ковальов та Ігор Хмара в легковаговій двійці парній фінішували другими у фіналі С, посівши підсумкове 14-е місце. Четвірка орна без рульового у складі Сергія Чіканова, Валентина Клецького, Сергія Гріна і Артема Мороза зайняла 12-е місце, фінішувавши шостою у фіналі Б. Світлана Новиченко та Ганна Концева в двійці орній без рульової були п'ятими в фіналі Б, посівши в підсумковому протоколі 11-е місце.



БАСКЕТБОЛ

Українська збірна перемогла екс-чемпіонів світу, але програла аутсайдерам

В Іспанії в рамках групового етапу чемпіонату світу з баскетболу серед чоловічих команд в Баракальдо, на Біскайя Арена збірна України в матчі третього туру зустрічалася з командою Туреччини. В непростому поєдинку українці здобули перемогу над віце-чемпіоном світу з рахунком 64:58.

Турки відкрили рахунок у матчі і повели, однак до кінця чверті українці зуміли зрівняти рахунок (13:13). На велику перерву команди йшли за рахунку на користь суперників 26:25. У третій десятихвилинці українці вперше змогли вийти вперед і повісті +2 перед заключною чвертю. Надалі, до фінальної сирени, наші баскетболісти зуміли не лише втримати, а й збільшити свою перевагу.

У складі переможців героєм дня став захисник Олександр Мішула, на рахунку якого – 19 очок і, в тому числі, п'ять точних триочкових з восьми.

Наступна ж гра з аутсайдерами групи С збірною Нової Зеландії закінчилася для українців ганебною поразкою. Після такого фіаско з різницею в 12 очок (61:73), шанси вийти до 1/8 фіналу, м'яко кажучи, не високі. Тим більше, що попереду – гра з зірками світового баскетболу збірною США.

У підсумку збірна України здобула дві перемоги в чотирьох матчах. Раніше українці перемогли команду Домініканської Республіки і поступилися збірній Фінляндії.

Наступний матч збірна України проведе 4 вересня проти команди Нової Зеландії, початок матчу о 18:30 за київським часом.

ФУТБОЛ

Переможний старт "Авіатора"

Два тижні тому розпочався чемпіонат Вінниці з футболу серед аматорських команд, в якому, зокрема, бере участь збірна команда вінницького гарнізону "Авіатор".

Протягом цього періоду команда вийшла переможцем у трьох зустрічах з командами "Темп-Урожай" (2:1), "Інтеграл" (1:0) та "Легіон" (7:1).

Ще одним здобутком стала перемога команди "Авіатор" в 1/8 фіналу чемпіонату. В напруженій зустрічі з мінімальною перевагою в один м'яч військовослужбовці здолали команду "Таксі "Вимпел" – (4:3).

ПЛАВАННЯ

Сім медалей на двох етапах Кубка світу з плавання



Українська плавчиня Дарина Зевіна завоювала п'ять срібних і дві бронзових медалі та встановила рекорд України протягом двох етапів Кубка світу з плавання, що проходили у Катарі (Доха) та Дубаях (ОАЕ) наприкінці серпня.

Срібло наша спортсменка виборола на усіх дистанціях в плаванні на спині: 50 м (26.45) – цей результат став також новим рекордом України; дві медалі на 100 м (57.80 та 57.52) та дві медалі на 200 м (2:04.56 та 2:03.76).

Бронзу Дарина здобула на дистанції 50 м на спині (26.66) та на 400 м вільним стилем (4:12.04).

Третій етап світу з плавання проходитиме 29-30 вересня у Гонконзі (Китай).

ПОЗИЦІЯ



Збірну Росії ганебно освистали

Подія відбулася під час представлення команд-учасниць на відкритті чемпіонату світу з волейболу, який проходить у Польщі. Вболівальники на стадіоні у Варшаві, м'яко кажучи, не надто зрадили, коли презентували збірну країни-агресора, і зустріли представників "триколора" гулом та свистом. Негативна реакція стадіону закінчилася відразу після виходу представників наступної країни – Сербії.

Сторінку підготував Владислав Дем'яненко.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
Віддруковано у
ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А,
тел. (0432) 55-63-97

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Редакція може публікувати матеріали в порядку обговорення, не поділяючи точки зору авторів. Автор несе персональну відповідальність за достовірність фактів. Листування з авторами ведеться лише на сторінках газети. При передруку посилання на "Крила України" обов'язкове.

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця,
вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
факс: 0432-59-60-48

Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@i.ua

Головний редактор
М. ПОПЛАВСЬКИЙ
Заст. головного редактора: С. Клименко.
Відповідальний секретар: О.Олехнович.
Дизайн та верстка: Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Тир. 9475 Зам. № 142233.
Перший редактор Сергій Свенцицький



ЛЮДСЬКА ПІДТРИМКА

Харків'янки вишили портрет Надії Савченко і подарували його матері льотчиці

Майстрині вирішили підтримати рідних української льотчиці Надії Савченко, яка зараз перебуває під вартою в РФ. Легкий светр із портретом української льотчиці подарували її матері.





За словами харків'янок, роблячи вишиванку з портретом Надії та підписом "Героям слава!", вони хотіли підтримати сестру і маму української полонянки, які живуть у Києві. Розробка і сам процес у них зайняв близько тижня, після чого ексклюзивну вишиванку передали сестрі Надії, а вона вже відвезла її матері. Фотографію зі словами вдячності майстриням опублікувала сестра льотчиці на своїй сторінці в Facebook.

Нагадаємо, наразі адвокати намагаються врятувати Савченко від примусової психіатричної експертизи.

Підготувала Анастасія Олехнович.

АВТОДРОМ

Suzuki відроджує позашляховик Vitara



Компанія Suzuki опублікувала перше офіційне зображення нового серійного кросовера, який отримав назву Vitara. Раніше під цим ім'ям японці продавали невеличкий позашляховик, який вперше з'явився на ринку в 1988 році. Однак пізніше припинили його випуск, зосередившись лише на моделі Grand Vitara. Публічна прем'єра новинки відбудеться під час Паризького автосалону.

За словами представників компанії виробника, Vitara є товарною версією концепткара-IV-4, показаного восени минулого року на моторшоу у Франкфурті. Прототип спочатку створювався як концепт для демонстрації дизайну всіх майбутніх позашляховиків компанії. Габаритна довжина IV-4 склала 4215 міліметрів, ширина – 1850 міліметрів, висота – 1665 міліметрів, а розмір колісної бази дорівнює 2500 міліметрів.

Стандартний варіант Suzuki Vitara пропонуватиметься лише у передньопривідному варіанті. Більш "дорослі" комплектації будуть доступними із системою постійного повного приводу ALLGRIP. Щодо лінійки моторів поки що відсутня офіційна інформація. Виробник лише повідомив, що до неї увійдуть як бензинові, так і дизельні двигуни, що відрізняються низьким рівнем шкідливих викидів і високою економічністю у своєму сегменті.

Покупцям нової Suzuki Vitara запропонують програму індивідуалізації з широким вибором кольорів і кузовних обважень. Очікується, що європейські продажі новинки почнуться навесні наступного року. Ціни на автомобіль поки не оприлюднені.

Сергій Клименко.
"Крила України".

